

ISSN 1855-7511

Poština plačana pri pošti 2277 Središče ob Dravi

SREDICA

GLASILO OBČINE SREDIŠČE OB DRAVI

letnik VII

števila 3

September 2013

Andreja Resman

Drugačnost

Drugačnost nas bogati! Vsi drugačni, vsi enakopravni! Drugačnost je IN! To je le nekaj besednih zvez, s katerimi »običajni« ljudje poskušajo prikriti nelagodje ob misli ali srečanju z drugačnostjo.

V naši državi je veliko drugačnih. Pravzaprav smo vsi malce drugačni, le da si ne priznamo. Za drugačne imamo invalide, Rome, izbrisane, čefurje, južnjake, osebe z motnjami, ... in veliko drugih. Le vsakdo zase misli, da ne spada v to kategorijo.

Kolikokrat ob srečanju z drugačnimi pogledamo v stran, da se ne bi srečali s pogledom, ki pričakuje naš pozdrav? Kolikokrat ne znamo ogovoriti človeka, ki je drugačen, ali mencamo neumnosti? Kolikokrat smo v zadregi, ko bi morali pomagati komu, ki potrebuje našo pomoč? Vse to se nam dogaja zaradi nevednosti in nepoznavanja. Če bi si v svoji samozadostnosti dovolili bližje spoznati ljudi, ki so drugačni, če bi bili pripravljeni malo svojega časa nameniti pogovoru ali vsaj stiku z njimi, bi hitro ugotovili, da niso nič drugačni od nas. Le življenjska usoda jim je bila manj naklonjena. Zase lahko trdim, da sem tudi drugačna. Po telesnih značilnostih spadam med debele, po psihičnih pa med malo posebne. Vse svoje poklicno obdobje sem posvetila delu z drugačnimi, osebam z motnjami v duševnem razvoju. Z njimi delam v službi in kot prostovoljka. V petintridesetih letih dela sem spoznala, da so to najbolj prijetni ljudje na svetu. Dodobra sem jih spoznala. Poznam veselje ob izrečeni topli besedi ali pohvali, poznam pa tudi neizmerno žalost ob doživljanju krivic, ki se jim prepogosto dogajajo. Med njimi ne prevladujejo laži, škodeželjnost, sovraštvo, zloba in kar je še teh običajnih čustev in človeških lastnosti med ljudmi.

Osebe z motnjami v duševnem razvoju so del družbe, v kateri živimo. Razvitost neke družbe se kaže tudi v odnosu do teh oseb. V Sloveniji je sistemsko za to skupino ljudi dokaj dobro poskrbljeno. Težave nastajajo takrat, ko tisti, ki bi morali biti pobudniki in izvajalci zakonodaje, odpovejo. Pogosto se dogaja, da se osebe z motnjami znajdejo v težavah, ker ni nikogar, ki bi jim bil pripravljen pomagati z nasvetom, jih usmeriti, kam naj se obrnejo za pomoč, še bolj pa takoj pomagati. Le malo je ljudi, ki so pripravljeni to storiti, nekateri zaradi pomanjkanja empatije, drugi pa zaradi možnih konfliktov, v katere bi zašli pri zavzemanju za pravice teh oseb. Osebnostno sem se že velikokrat znašla v takšni situaciji. Ob zagovarjanju pravic in njihovega dostojanstva se mi je pogosto dogajalo in se še dogaja, da se komu zamerim. Da me zaradi kakšnega dejanja postrani gleda ali kako drugače izraža svoje nestrinjanje

s tem. Tudi sama bi se lahko naredila, tako kot mnogi, brezbrizno in pustila, da stvari tečejo naprej, da se krivice dogajajo naprej, da osebe z motnjami v duševnem razvoju trpijo še naprej. Pa se ne morem. Poslanstvo ljudi, vsaj večine, ki delamo z osebam z motnjami v duševnem razvoju, je veliko več kot le poklic. Pomeni način življenja. Moje delo se ne konča takrat, ko zapustim šolsko stavbo. S sabo vsak dan nosim vtise tistega dne. Vesela sem, če je bilo vse v redu, če tisti dan ni bil nihče izmed otrok žalosten, če se ni skregal s sošolci, če ga ni nihče užalil, če... Žalostna pa sem vsakokrat, ko slišim, da je bil kdo doma tepen, da je bil ozmerjan, da ga je kakšno dejanje ali beseda zbolela. In takrat se mi vedno znova porajajo misli o tem, da so osebe z motnjami v duševnem razvoju ena izmed najbolj ranljivih skupin v naši skupnosti. Zaradi prizadetosti si ne morejo in ne znajo same pomagati, ob iskanju pomoči pri drugih pa jim malokdo verjame in je pripravljen storiti odločen korak ter preprečiti nadaljnje slabo ravnanje.

Letos poleti sem pri Zvezi Sožitje vodila tabor vseživljenjskega učenja, ki se ga je udeležilo dvajset udeležencev iz vse Slovenije. Imeli smo se lepo, okolje in vreme nam je bilo naklonjeno. Ob večerih, ko je bilo več časa za pogovore, so se, med drugim, pripovedovale tudi žalostne življenjske zgodbe. Fant sredi tridesetih je opisoval svoje življenje. Kot dojenčka so ga odvzeli materi in ga namestili v rejniško družino. Odkar se spomni, so tam z njim grdo ravnali. Že od malega je moral opravljati težka kmečka opravila. Ko so se domači otroci igrali, se jim ni smel pridružiti. Tudi jesti ni smel z njimi v kuhinji. Njegove besede, da je bil vreden manj, kot hišni pes, so vzbudile žalost in solze v očeh. Sama sem pa slišala le še eno izmed žalostnih zgodb, kjer so tisti, ki bi morali poskrbeti za ranljive skupine, spet odpovedali. Fant je imel srečo, da ga je sprejela druga družina, ki jo je našel sam in tudi sam tja odšel. Brez pomoči socialne službe. Pred petimi leti je bil s to družino prvič na morju, šele zdaj se počuti kot človek. Teh in podobnih zgodb, še bolj pretresljivih, je veliko. Ob njih vedno pomislim, kaj če bi se dogajale tudi »običajnim« ljudem. Bi bili pripravljeni trpeti ali bi se upravičeno uprli?

Septembra so se zopet odprla šolska vrata. Počitnic je konec in učenci so se vrnilo spočiti, večji, spremenjeni. Že prvi šolski dan sem dobila neprecenljivo darilo. Učenec, s katerim ni bilo vedno lahko, mi je v svoji manj razumljivi govorici dejal: »Jaz sem te pogrešal!« Vem, da je govoril iz srca in resnico. Kajti, spomnite se, med njimi ni laži!

*Občanke in občane vabimo na odprtje knjižnice v Središču,
ki bo v torek, 8. oktobra 2013, ob 17. uri
v prostorih OŠ Središče ob Dravi.*

Vabljeni!

Jurij Borko, župan občine Središče ob Dravi

Projekt kanalizacije in čistilne naprave

Občina Središče ob Dravi je dne 7. 8. 2013 z Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo (MGRT) prejela odločbo o dodelitvi sredstev za projekt »Odvajanje in čiščenje odpadne vode v porečju Drave (3. sklop) - Občina Središče ob Dravi«. Gre za odločbo o dodelitvi nepovratnih evropskih in državnih kohezijskih sredstev za projekt kanalizacije in čistilne naprave v naseljih Obrež, Grabe in Središče ob Dravi. O pripravi tehnične dokumentacije za omejeno investicijo smo že poročali v kar nekaj Sredicah, občani pa so s projektom bili seznanjeni na zborih občanov in predstavitev projekta po naseljih.

Vlogo za dodelitev nepovratnih sredstev je občina oddala v mesecu juliju 2012 na Ministrstvo za kmetijstvo in okolje (MKO), s katerim smo potem skozi dopolnitve vloge uskladili in dobili pozitivno mnenje v mesecu juliju 2013. Vlogo je pregledalo še MGRT in nam po uskladitvi izdalo omenjeni sklep o dodelitvi nepovratnih sredstev. Celoten projekt je po investicijski dokumentaciji bil ovrednoten na 10.255.650 EUR z DDV, po odločbi pa občina pridobi 6.717.746 EUR nepovratnih evropskih in državnih sredstev, sama pa prispeva 3.537.904 EUR, v kar je všteti tudi DDV, ki pa je upravičen strošek in se ne plača, oz. se poračuna. Pri tej finančni konstrukciji bi tako bil delež občine 1.330.000 EUR. Občina je v prvi polovici leta izvedla javne razpise za izbiro izvajalca kanalizacije in čistilne naprave, nadzora pri gradnji in informiranja v času gradnje. Po prispelih vlogah in izboru komisije je bil izbran kot izvajalec del Komunalno podjetje Ormož, ki je za vsa izvajalska dela ponudilo ceno z DDV 8.600.000 EUR, nadzor bo izvajala firma PROPLUS iz Maribora, ponudbena cena z DDV je 71.000 EUR, informiranje pa Radio Prlek iz Ormoža za 13.100 EUR (z DDV). Skupaj torej 8.700.000 EUR, kar je 1.500.000 EUR manj, kot je bilo načrtovano po projektantskih predračunih in ocenah.

Če bo investicija izvedena v okviru ponudb, bo delež nepovratnih sredstev po priznani odločbi naslednji:

- nepovratna evropska kohezijska sredstva - 5.200.000 EUR
- nepovratna državna kohezijska sredstva - 900.000 EUR
- sredstva, ki jih prispeva občina - 1.100.000 EUR

Davek tukaj ni všteti, saj je upravičen strošek in se ne plača, oz. se poračuna.

Po prejetju odločbe o dodelitvi nepovratnih sredstev so bile v ponedeljek, 26. 8. 2013, podpisane vse pogodbe z izvajalci, dne 4. 9. 2013 pa je bila izvedena uvedba v delo in pridobljene vse potrebne bančne garancije. Izdelan bo plan realizacije investicije, ki bo tekla predvidoma od septembra 2013 do septembra 2015. Podpis pogodbe za gradnjo kanalizacije in čistilne naprave je vsekakor začetek gradnje največjega projekta v občini Središče ob Dravi, tako po fizičnem kot finančnem obsegu. Investicija ima velik okoljski pomen, saj se bo s sistemom kanalizacije in čistilne naprave pokrilo 80 odstotkov hiš ali območja občine. Sočasno z gradnjo kanalizacije in čistilne naprave bomo obnovili osem kilometrov vodovoda, ceste in ulice, položili v zemljo optično omrežje do vsake hiše, dogovarjamo pa se za zemeljsko izvedbo nekaterih elektro vodov in javne razsvetljave.

O sami gradnji, poteku investicije in priključevanju na kanalizacijo bomo naše občanke in občane obveščali prek medijev, naše glasila, članov Občinskega sveta in Vaških odborov. Še v letu 2013 pa bomo izvedli zборе občanov, kjer bomo podali vse potrebne informacije in odgovorili na morebitna odprta vprašanja. Občinska uprava bo pripravila vse potrebne finančne podlage za plačilo komunalnega prispevka pri priključevanju na kanalizacijo. Za uspešno pridobljena nepovratna sredstva pri tej pomembni občinski investiciji bi se želel zahvaliti vsem, ki so s svojim delom,

znanjem in vztrajnostjo pripomogli k temu uspehu. Predvsem je to vsekakor občinska uprava naše občine z vodjo Jelko Zidarič Trstenjak, Roman Rozman iz Skupne občinske uprave v Ormožu, Ludvik Hriberšek iz KP Ormož, projektantska firma IEI iz Maribora, firma RCI iz Celja in Slavko Bratuša, nadzornik. Zahvala tudi Občinskemu svetu, ki je investicijo skupaj z vso potrebno dokumentacijo potrdil. Zahvala občankam in občanom za poslušnost in odziv pri pridobivanju služnosti na zemljiščih, kjer bo potekala kanalizacija. Čaka nas dve leti izgradnje in tudi tukaj bo potrebna strokovnost, strpnost in razumevanje, da dosežemo zeleni cilj. Prepričan sem, da nam bo s skupnim trudom in prizadevanjem uspelo.

Jurij Borko, župan

Obnova vodovoda Ormož - Središče, odsek 1 in odsek Obrež

Občina Središče ob Dravi je kot nosilni partner, skupaj z občino Ormož, v decembru 2012 oddala vlogo na 6. javni razpis za dodelitev Regionalnih razvojnih sredstev. Prijava projekta je vsebovala projekt obnove vodovoda Ormož - Središče ob Dravi, odsek 1, to je odsek med Frankovci in Ormožem, ki predstavlja dokončanje celotne trase vodovoda med Ormožem in Središčem. Fazo 2, to je odsek med Središčem in Frankovci, smo uspešno zaključili v letu 2012. Razpisni pogoji so predpisovali spodnjo mejo vrednosti investicije, ki je bila 600.000 EUR, zato smo zaradi premajhne vrednosti odseka Ormož - Središče dodali še odsek 6, 7 in 8 v Obrežu,

to so trije odseki v vzhodnem delu naselja Obrež. Prijava je bila oddana pravočasno. Po pregledu vloge so bile potrebne manjše dopolnitve in na osnovi vloge v mesecu juliju smo prejeli odločbo o dodelitvi nepovratnih evropskih sredstev v višini 417.000 EUR. Občina je izvedla postopek javnega naročila za izvajalca del in kot najugodnejši ponudnik je bilo izbrano Komunalno podjetje

Ormož, s katerim je bila po prejetju odločbe o dodelitvi sredstev podpisana izvajalska pogodba. Vrednost pogodbe je 707.542 EUR z DDV in 9.600 EUR z DDV za nadzor. Odsek Ormož - Središče, odsek 1, je v vrednosti 451.249 EUR in odsek Obrež v vrednosti 256.293 EUR. Odsek Ormož - Središče se že izvaja in bo končan v letu 2013, odsek Obrež pa se bo izvajal v letu 2014, vzporedno z izgradnjo kanalizacije.

Kot je že bilo omenjeno, smo za projekt pridobili 417.000 EUR nepovratnih evropskih regionalnih sredstev, razliko pri odseku Ormož - Središče krijeta občini po sporazumu o delitvi vodovodnega omrežja, medtem ko odsek v Obrežu v celoti krije naša občina.

Oba vodovoda bosta za našo občino velika pridobitev, posebej odsek proti Ormožu, saj se na tem odseku dnevno pojavljajo okvare, kar ima za posledico velike vodne izgube, velike stroške za popravila in motnje v dobavi vode.

Zlatka Marčec

Obisk v pobrateni Mislinji

Odraščala sem v tistih časih, ko je izraz »biti pobraten z nekom« skraj enoznačno pomenil prijateljstvo z ljudmi iz druge republike tedanje skupne domovine Jugoslavije. Mnoga pobratenja so izhajala iz časov, ko so bili naši starši in stari starši med vojno izseljeni, stiki pa so se kasneje nadaljevali. Dandanes si je težko zamisliti, da se čez noč znajdeš v tujem kraju, prepuščen sočutju ljudi, ki so tudi sami

trepetali pred vojnimi grozotami. Ob iskrenem razmisleku pa se zavem, da tudi domačinom ni bilo enostavno sprejeti izseljencev in z njimi deliti zatočišča in hrane, ki je nedvomno sami niso imeli dovolj. Prepričana pa sem, da so se v teh težkih časih stkale mnoge trdne osebne vezi, ki so prerasle v iskrena prijateljstva. V marsikateri družini

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

so bili kasnejši stiki omogočeni ravno s pomočjo pobratenja med kraji preko organiziranih srečanj in medsebojnih izmenjav. Časi so se spremenili in na srečo so grozote vojne daleč za nami, za druženje s prebivalci drugih krajev pa nam služi športno, kulturno in družabno udejstvovanje, namen pa je v spoznavanju drugih navad, običajev in načina življenja. V novo ustanovljeni občini Središče ob Dravi smo sklenili prijateljsko pobratenje z občino Mislinja. V letošnjem letu smo se povabili na njihov občinski praznik ponovno odzvali v velikem številu in tudi sama sem imela priložnost obiska njihove lepe in urejene občine. Osrednja prireditev je bila 29. junija v Mislinji, kjer nas je pričakal župan Franc Šilak s svojimi sodelavci in občinskimi svetniki. Prisotni smo bili na njihovi proslavi, ko so podelili priznanja zaslužnim in uspešnim občanom ter devetošolcem njihove osnovne šole. Rdeča nit razstave ob njihovih prireditvah v letošnjem letu je bilo sadje in čebelarjenje. Ob prisrčnem, poletno obarvanem programu so se zvrstili domači govorniki in gostje. V našem imenu je prisotne pozdravil župan Jurij Borko.

Naši gostitelji so nas po uradnem delu odpeljali v športno-rekreacijski center, kjer smo ob prekrasnem jezeru nadaljevali z druženjem. Po kosilu smo bili gostje vaške skupnosti Dolič, kjer so nas pričakali v lepo urejenem športno-kulturnem centru ob njihovi znameniti »apnenci«, ki so nam jo tudi razkazali. Za dobrodošlico so nam zaigrali vaški godci iz Andraža. Po prešernih zvokih veselih godcev so nas člani domače kulturne skupine nasmejali s hudo-mušno predstavo.

Strelsko društvo Dolič nam je prijazno ponudilo na ogled svoje prostore, njihovi člani so nam predstavili svoje udejstvovanje in

dosežke. Upravičeno so lahko ponosni na svoje članstvo, saj štejejo 150 posameznikov, med katerimi imajo državnega prvaka posamično, pa tudi ekipno dosegajo vrhunške rezultate. Puško in pištolo smo lahko vzeli tudi v roke in se preizkusili v streljanju na njihovem strelišču.

Domačini so nam svoj čas posvetili do večera, ko so nas odpeljali na prireditev ob 120-letnici ustanovitve Gasilskega društva Mislinja, kjer so zbrano množico zabavali priljubljeni Modrijani. Ob druženju z domačini pobratene občine Mislinja sem imela občutek, da smo pri njih zares dobrodošli. Gostitelji so bili odlično

organizirani, zelo lepo so nas pogostili in nam namenili veliko pozornosti ves dan našega obiska pri njih. Upam, da bomo v naslednjem letu njihovo gostoljubnost znali vrniti ob njihovem obisku naših krajev. Le tako bomo uspeli pri namenu, ki ga ima pobratenje danes: predstaviti sebe in svoj kraj drugim v najboljši luči in jim na dan, ko so naši gostje iskreno posvetiti svoj čas ob prijetnem druženju. Našim gostiteljem v Mislinji je to brez dvoma uspelo, za kar se jim iskreno zahvaljujemo.

Zdenka Dogša

Ob vstopu Hrvaške v Evropsko unijo

1. julija se je Evropski uniji pridružila še ena država - Hrvaška. Vstop v to veliko skupino držav in narodov smo kot njihovi najbližji sosodje proslavili skupaj z njimi in jim zaželeli dobrodoščilo tudi mnogi prebivalci središke občine.

Na predvečer njihovega pristopa smo se zbrali na mednarodnem mejnem prehodu Trnovec, kjer smo bili priča bogatemu kulturnemu programu skupin z obeh strani meje. Slovenske barve sta zastopali Godba

5. julija pa smo bili povabljeni še na slovesnost pri mejnem prehodu za obmejni promet proti Preseki. Tam sta najprej Goran Lovrec, načelnik Občine Gornji Mihaljevec, in središki župan Jurij Borko simbolično prežagala rampo, ki je doslej ločevala obe državi na tem mejnem prehodu. Kulturni program in pogostitev je bila v Kulturnem domu v Preseki. Sosodje so v kulturnem programu kot »medžimursko - slovenski

na pihala Središče in pevska skupina Jua, za pogostitev na stojnici pa so poskrbele članice Turističnega društva Središče. Slavnostni govorniki so bili Darko Dania, načelnik Občine Nedelišče, Matija Posavec, medžimurski župan, in Jurij Borko, župan Občine Središče ob Dravi.

svati» predstavili poroko med domačo nevesto in slovenskim ženinom. V povorki in ostalem programu sta sodelovali središka godba na pihala in obreška folklorna skupina, ki se je pridružila »pisanim« medžimurskim folklornikom. Slavnostni govorniki so bili: Goran Lovrec, Jurij Borko, državni svetnik Republike Slovenije Branko Šumenjak in Zoran Vidovič, namestnik župana Medžimurske županije.

Milica Šavara, direktorica ormoške knjižnice

Knjižnica Franca Ksavra Meška Ormož odpira enoto v Središču ob Dravi

Z željo približati in omogočiti boljšo dostopnost do bogatega gradiva Knjižnice Franca Ksavra Meška Ormož s prihodom jeseni odpiramo enoto v Središču ob Dravi. Delovala bo v prostorih šolske knjižnice ob skupni uporabi virov splošne in šolske knjižnice.

Zbirka šteje okrog 6.500 knjig in več kot 200 enot filmov. Uporabnikom bo na voljo tudi zbirka glasbenih zgoščenk različnih glasbenih zvrsti. V prihodnosti načrtujemo tudi možnost prebiranja časopisov in revij. Že obstoječo šolsko knjižnično zbirko smo dopolnili s slikanicami in knjigami za otroke in mladostnike. Za odrasle pa na novo ponujamo bogat izbor del svetovne in slovenske književnosti vseh literarnih zvrsti in strokovno gradivo, ki vsebuje tudi različne enci-

čje medicine in drugih uporabnih ved, še posebej gospodinjstva in vrtnarstva. V zbirki najdemo tudi dela vseh področij umetnosti: od likovne umetnosti, glasbe do filma. Poleg atlasov in turističnih vodnikov je v zbirki zastopana svetovna in narodna zgodovina ter nekatere biografije pomembnejših osebnosti. Na ločenih policah se nahaja referenčna zbirka z enciklopedijami in slovarji, posamezni izvodi le-teh so predvideni zgolj za čitalniško uporabo. Tako mlajši kot odrasli uporabniki bodo lahko posegali po leposlovnih delih v nemškem in angleškem jeziku. Poleg izposoje gradiva bo središka enota omogočala uporabnikom tudi neomejen in brezplačen dostop do knjižničnega gradiva in informacij, dostop do svetovnega spleta in posredovanje informacij

matična knjižnica (Bralna značka za odrasle, Fulbranje za mladostnike, Pikina bralna značka za otroke, idr.). Skrb nameenjamo tudi informacijskemu opismenjevanju uporabnikov. V ta namen smo iz državnih sredstev pridobili osemdeset odstotno sofinanciranje nakupa dveh računalnikov. Ta bosta ves delovni čas knjižnice na voljo vsem uporabnikom. Poleg dostopa do svetovnega spleta bo omogočen tudi dostop do elektronskih baz podatkov, kot so recimo IUS-INFO, FinD-INFO, GVIN.com in EBSCO host.

Gradivo in uporaba prostora bosta na voljo uporabnikom trikrat tedensko v popoldanskem času. Izposoja gradiva na dom bo omogočena le članom knjižnice, tako dosedanjim kot bodočim. Letna članarina znaša pet ali osem evrov, otroci, mladina do osemnajstega leta in brezposelni so plačila članarine oproščeni. Izposojevalni rok za knjige je enaindvajset delovnih dni, za večino neknjižnega gradiva pa sedem dni. Rok za vračilo gradiva je možno podaljšati preko spletnega COBISS/OPAC-a, storitve Moja knjižnica ali po telefonu.

Drage bralke in bralci, zadeva je preprosta: središka enota ormoške knjižnice bo tem bolj rasla in se razvijala, čim bolj jo boste obiskovali in si izposojali gradivo. Zatorej ni odveč, da na koncu ponovimo tisto, še vedno ali pa vedno bolj aktualno Brechtovo: Knjiga je orožje, vzemi jo v roke!

klopedije in večjezične slovarje. Zbirka strokovnih knjig zajema vsa področja, ki so zastopana tudi v matični knjižnici: od filozofije, psihologije, okultizma, verstva, sociologije, politike, ekonomije, prava, pedagogike, etnologije do vseh naravoslovnih ved. Bogato je zastopano podro-

o gradivu. Prav tako bo omogočen prost vstop na vse organizirane kulturno-izobraževalne prireditve za otroke in odrasle, predvsem bodo to literarni večeri s predstavitvami knjig in pravljичne urice. Uporabniki knjižnice so vabljeni tudi k sodelovanju v projektih, ki jih organizira

DELOVNI ČAS:

Ponedeljek: 14.00 – 18.00

Sreda: 14.00 – 18.00

Petek: 14.00 – 18.00

Zdenka Dogša

MED NAMI ŽIVIMO

Pater Jože Urbanija, prijazen gospod, me je po sprejemu in pozdravu najprej opozoril na prizor za mojim hrbtom. Sonce se je pravkar poslavljal od dneva in je med krošnjami sosedovih dreves v barvah ognja razžarelo nebo ter počasi izginjalo za obzorje. Po veselju in vzhičenosti nad videnim je beseda z novim središkim župnikom kmalu stekla.

Jože Urbanija: »V župnijskem glasilu sem se župljanom že predstavil, pa vendar... Otroštvo sem preživel v vasi Serjuče, ob vznožju Lumbarske gore pri Domžalah, v družini s štirimi otroki. Osnovno šolo sem obiskoval v Moravčah, gimnazijo pa v Ljubljani in Kamniku. Po drugem letniku sem gimnazijsko šolanje prekinil in v Novi Gorici opravil enoletno redovniško šolo ter s tem dobil redovniško obleko - kuto. Gimnazijo sem nato končal v Novem mestu. V teh letih sem stanoval pri frančiškanih v različnih samostanih. Po maturi sem šel v Beograd na služenje vojaškega roka, potem pa na študij teologije. Leta 1981 sem imel novo mašo in dobil prvo službeno mesto v Kamniku, kjer sem pri frančiškanih

skrbel za srednješolce, ki so tam prebivali v času šolanja. Pot me je nato vodila v Novo Gorico, kjer sem bil najprej kaplan, nato pa župnik in gvardijan oziroma predstojnik, odgovoren za druge brate v tamkajšnjem samostanu Kostanjevica. Samostan ima cerkev z grobnico Bourbonov s sarkofagi iz kraškega marmorja, med drugimi je v enem pokopan francoski kralj Karel X. Zaradi te pomembnosti in bogate knjižnice je samostan obiskovalo mnogo študentov ter domačih in tujih turistov. V tem času sem se veliko družil z različnimi ljudmi in ker sem se v gimnaziji učil francoščino ter bil tudi na dveh tečajih v Parizu, sem posebej rad sprejel francosko govoreče obiskovalce in sorodnike Bourbonov. Za opravljeno delo in zavzemanje za ohranjanje te kulturne dediščine smo kot prva cerkvena ustanova prejeli turistični nagelj, ki ga je takrat podeljevala slovenska nacionalna televizija. Po osmih letih sem bil premeščen v samostan Novo mesto, ki je bil na skalci nad reko Krko. Neizmerno sem užival ob pogledu na mirno reko, ribiče in čolnarje na njej, ob tem pa deloval kot župnik in gvardijan. Tudi ta samostan se lahko pohvali z veliko knjižnico in mnogimi uspešnimi razstavami v njej. Naslednje delovno mesto je bil samostan Nazarje, sicer dom duhovnih vaj, ki ima prav tako bogato knjižnico. Ta hrani celo dve originalni Dalmatinovi bibliji, ki sta skupaj z dragocenimi slikami v cerkvi redno privabljali mnoge obiskovalce. Pred devetimi leti sem prišel v Maribor za predstojnika samostana. V njem in v frančiškanski cerkvi v centru mesta nas je za delo z župljani delovalo pet redovnikov. Po preteku mandata sem si zaželel spremembe in sem nadškofa Turnška vprašal, ali bi lahko bil premeščen v kakšno župnijo. Dobil sem njegovo privolitev ter potem še dovoljenje predstojnikov, da lahko živim zunaj samostana. Dodeljena mi je bila središka župnija.«

Ali ste takrat vedeli, kje je Središče in slišali kaj o Središčanih?

Jože Urbanija: »Prvi trenutek sem mislil, da je Središče ob Dravi sredi Ptujskega polja, potem pa sem se bolje pozanimal in sedaj sem tu. Prvi občutki so dobri. Ljudje so me lepo sprejeli. Pred mojim prihodom pa so uredili vse v hiši in okrog nje. Oboji pa se še spoznavamo in verjamem, da bomo dobro sodelovali.«

Vi ste frančiškan. Kaj to pomeni? Morda tudi to, da bomo v kratkem spet brez župnika, ker je naša župnija križniškega reda?

Jože Urbanija: »Cerkev ima problem, ker ni dovolj kadra za vodenje župnij, zato smo premeščeni tja, kjer nas najbolj rabijo. In Središče res že eno leto ni imelo svojega stalnega župnika. Jaz sem pater, izhajam iz reda frančiškanov. Z njimi sem se prvič srečal na duhovnih vajah za ministrante. Frančiškani zagovarjamo skromno in vzdržno življenje, zato

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

nimam svojega premoženja. Da se lahko kam odpeljem, mi je upokojena mariborska zdravnica posodila svoj dvajset let star avto. Smo zelo povezani z ljudmi in se vedno trudimo pomagati jim po svojih najboljših močeh. Frančiškani smo zelo odprti in povezani z naravo, ki jo želimo ohranjati za bodoče rodove. Smisel življenja je v ljubezni do stvarstva. Sveti Frančišek je zato tudi zavetnik ekologov. O trajanju svojega mandata v središki župniji pa lahko povem samo to, da zagotovo nisem trajna rešitev problema župnika v Središču.«

Kako pa preživljate čas, ko niste v »službi«? Imate kakšen hobi, poseben interes za kaj?

Jože Urbanija: »Moje področje dela je zelo široko. Obsega bogoslužje, oznanjanje evangelija, verouk, skrb za ljudi, vodenje župnije, molitev, priprave in še marsikaj drugega. Pa vseeno se najde čas, ki ga lahko izkoristim kako drugače. Ne samo zato, ker sem frančiškan, ampak tudi sicer sem zelo rad v naravi, uživam v njej in jo občudujem. V mlajših letih sem bil zagrizen hribolazec, prehodil pa sem znano slovensko transversalo. Zaradi zdravstvenih problemov sem moral obiske visokih hribov omejiti in poti skrajšati. Zelo rad nabiram gobe, poznam jih veliko vrst. Ko sem služboval v Mariboru, me je marsikaj o gobah naučil pater, ki jih je rad nabiral. Svojo gobarsko srečo in posledično kuharske spretnosti sem preizkušal tudi že v Središču. Gobova juha in pražene z jajčki so bile odlične. Sicer pa bi se želel, glede na to, da teče blizu reka Drava, spet preizkusiti v ribarjenju. Kot mladenič sem namreč rad namakal trnek, priznam, na črno. Sicer pa me je takoj ob prihodu pogled na bogato knjižno

gradivo, ki se nahaja v župnišču, zelo razveselil in takoj sem vedel, da se bo veliko bralo.«

Prav velika hiša in njena okolica je lahko problem za en par moških rok. Prav bi prišla pomoč kakšne gospodinje...

Jože Urbanija: »Hiša je res velika, pa tudi vrta in dvorišča ni malo. Priznam, da ne znam čisto nič skuhati. Nikoli mi ni bilo treba skrbeti za te stvari. Sedaj se učim. Počasi. Najbolj pa se zaradi tega »sekira« moja mama. Gospodinje pa žal ne bi mogel vzdrževati, saj bi ji moral plačevati tudi vse datjave za zdravstveno in pokojninsko zavarovanje, kar pa ne bi zmoget. Mi pa v veliki meri pri tem pomagajo župljani. Ob prihodu je bilo vse očiščeno in urejeno. V začetku meseca so mi uredili še vrt in bom lahko užival ob domači zelenjavi na krožniku. Pa tudi povabljen sem že bil na kakšen obrok ali pa ga dobil kar na dom. Zelo sem jim hvaležen za vse to.«

Kakšne so Vaše želje, morda sporočila občanom?

Jože Urbanija: »Želim si delati v skupno dobro vseh župljanov in pričakujem, da bomo tako delali vsi, vsakdo na svojem področju. Da se bomo kljub različnosti spoštovali, se lepo razumeli in si med seboj pomagali. Prav gotovo si kot župnik želim, da bi ljudje radi prihajali k maši in otroci z veseljem k verouku. Želel pa bi uvesti še kakšno novost. Morda ustanoviti kakšen zborček, organizirati različne delavnice, druženja, manjše predstave, oratorij... V mislih imam tudi kakšne aktivnosti v smislu dobrih del. Sicer pa po dolgih letih službovanja v samostanu uživam v novem izizzvu, kar zame predstavlja zdajšnje delo in življenje, skupaj z vsemi problemi, ki so postavljeni predme tukaj, v Središču.«

OBVESTILA UREDNIŠKEGA ODBORA

Prispevke za glasilo, rešitve križank in nagradnih vprašanj pošiljajte na naslov: Uredniški odbor Sredice, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki (pisava: Times New Roman, velikost: 12) na urednistvo@sredisce-ob-dravi.si, lahko pa jih oddate tudi v poštni nabiralnik v avli občinske zgradbe.

Za naslednjo številko glasila pričakujemo vaše prispevke do **5. decembra 2013**.

Vsem zainteresiranim sporočamo, da so donacije za glasilo Sredica možne na račun: Občina Središče ob Dravi, številka transakcijskega računa 0110-0010-0020-225, s pripisom: donacija za Sredico in sklicem: 00-7300001. Donacije bodo namenjene pokrivanju stroškov izhajanja Sredice. Vsem avtorjem prispevkov se iskreno zahvaljujemo in si želimo uspešnega sodelovanja tudi v prihodnje, hkrati pa pozivamo vsa društva in organizacije, da sproti pripravite in posredujete prispevke o vaših aktivnostih. Bralce Sredice vabimo, da se nam pridružijo s svojimi prispevki in tako pomagajo pri ustvarjanju našega občinskega glasila.

Organizatorje prireditev v času med obema izdajama Sredice smo povabili, da bi pripravili članke in slikovno gradivo o le-teh. Bralce, ki pogrešate prispevke o nekaterih dogodkih iz tega obdobja, obveščamo, da se organizatorji žal niso odzvali našemu povabilu.

Uredniški odbor si pridržuje pravico spremembe naslova, izbire in krajšanja člankov. Pred objavo v glasilo so vsi teksti lektorirani. Avtorje prispevkov, ki želijo po lektoriranju ponovno pregledati svoje besedilo, prosimo, da to navedejo ob oddaji prispevka.

Vsem reševalcem križanke 2/13, ki so poslali pravilna gesla, čestitamo in se zahvaljujemo za sodelovanje. Kot dobitnik nagrade Radenske d.d., Boračeva 37, Radenci – nagradni paket izdelkov in reklamnih artiklov, je bil izžreban Milan Vuković, Dravska ulica 4, 2277 Središče ob Dravi.

Silva Marčec

Kje so plesali obreški folklorniki?

Bosna in Hercegovina, država vredna ogleda. In obreški folklorniki smo si jo »na hitro« ogleдали. Tudi poročilo o ogledu bo »na hitro«. Začela pa bom vseeno pri glavnem razlogu za pot v Bosno in Hercegovino.

»Festival folklornog stvaralaštva« Bosanska Otoka 2013 se je pričel že v petek, 28. junija. Mi smo nastopali v nedeljo, 30. junija. Predstavili smo se z dvema odrskima postavitvama naših obreških plesov. Bili smo seveda nekaj posebnega. Publika je bila navdušena. Med občinstvom so bili tudi takšni, ki si svojo mesečno plačo zaslužijo v Sloveniji. Z veseljem so nas nagovorili v »bosanski« slovenščini. Bila je nedelja popoldan in po mestu smo se sprehodili v povorki. Pozdravljali so nas tudi iz vseh odprtih trgovin, frizerskega salona in lokalov. Ja, tudi iz trgovin. V nedeljo je trgovina odprta ves dan. In smo se čudili. Ampak, to je bilo le eno izmed mnogih presenečenj ali posebnosti.

Hrana je že bila ena od teh posebnosti. V Bosanski Otoki so nam postregli (takoj ob prihodu) s svojimi tradicionalnimi (hladnimi) jedmi. Jaz bi temu rekla »štrūkli« s sirom, z mesom, z zeljem, prazni... »Kje pa je kruh?« smo se spraševali. K piščančjemu pečnemu mesu se namesto kruha je »prazna pogača«. In je pasalo. Meni je bilo dobro. Saj smo vedeli, da svinjskega mesa ne bomo dobili, mesa drobnice pa ne bi jedli. Zraven pa smo pametovali da če bi spremenili našo veroizpoved, morda v Obrežu ne bi več smrdelo. V Sarajevu smo se srečali z Nušino »študentsko« prijateljico Selmo. Že s svojimi oblačili je dekle pokazalo, da je muslimanka. »Napadli« smo jo z vsemi mogočimi in nemogočimi vprašanji. In se čudili njenim odgovorom. Lepa, mlada, inteligentna Selma se sme nekoč poročiti samo z muslimanom. Z našimi mladimi plesalci se ni smela rokovati. Tudi svojega bodočega moža se do poroke, brez prisotnosti staršev, ne sme dotakniti. Si predstavljate velike oči naših slovenskih mladcev? Ste vedeli, da obstajajo tudi kopalke za muslimanke? Po Selminem opisu si jih predstavljam kot potapljaški kombinezon. Ali pa babica najde plažo, kjer se nihče ne kopa, in tja odpelje dekleta, je pojasnila Selma.

Na Baščaršiji smo nekateri »kofetkali«, drugi pa so si privoščili čevapčiče. Kava je v Bosni seveda malo drugače postrežena. Ob postrežbi našega omizja je bilo veliko smeha - tudi zaradi razposajenega natarjarja. Pitja in še prej priprave za pitje kave ne bom opisala, ker se to z malo besedami ne da.

Novost na naši poti je bila tudi makadamska bližnjica, kamor nas je usmerila naša avtobusna navigacija. Moja krivda za to večkilometrsko »gozdno« potovanje je samo v tem, da sem ravno v trenutku, ko je puščica na navigacijskem ekranu pokazala, da moramo zaviti desno, imela v roki zemljevid in izjavila: »Ja, to kaže bližnjico do Bosanske Krupe.« Predvidevam, da so se v zadnjem delu avtobusa samo šalili, ko so izjavili, da me bodo nagačili. Konec je bil dober in s tem vse dobro.

Za nekatere je bilo »novo« Medžugorje s Crnico in Križevcem. Zanimiva je bila tudi maša na prostem. Vzpon po hercegovskem kamenju do Marijinega kipa ti odžene vse slabe misli, ker se moraš zelo osredotočiti na hojo. Naspluh je to kraj, kjer izbiraš besede, ki jih boš spregovoril, ali pa si tiho, na kar te opozarjajo table z napisom »Tišina, prosim«. Razmišljanje, molitev, opazovanje drugih in nakup spominčkov... Vse to je Medžugorje.

V Jablanici pa smo se spomnili Tita in bitke za ranjence. Sprehodili smo se do Neretve in si od blizu ogledali porušeni most. V muzeju nam je prijazen gospod pokazal film o odprtju muzeja leta 1979. Tistim mlajšim, ki niso bili Titovi pionirčki ali mladinci, je bila to dodatna ura zgodovine, podkrepljena s pripovedovanji raznih zgodb iz obveznega služenja v JLA.

Na poti domov, v noči, ko je Hrvaška vstopila v Evropsko unijo, smo se naučili tudi potrpežljivega čakanja, »male korupcije«, in to, da avtobus ne more čez vsak mejni prehod. Nekateri udeleženci pa so v ponedeljek na delovnem mestu preverjali svoje delovne zmožnosti po neprespani noči.

Pa še to: v avtobusnem prtljajniku je bilo dovolj prostora za našo pujsjo Pepo in še za razne priboljške. Bilo nam je lepo. Kam pa gremo naslednje leto?

Helena Srnec

Poletna dogajanja Prasile

KUD Prasila je tekom poletja izvedlo dva literarna večera ter vsak mesec bralne večere, ki so se odvijali v prostorih Puba Akcije. Na prvem literarnem večeru 15. junija smo gostili domačinko, Obrežanko Tino Martino Kos. Predstavili smo njeno pesniško zbirko Vrištim čuteči/Kričim molče, ki jo je izdala prejšnje leto. Tina Martina Kos je pisala že kot mladenka, intenzivno pa se je s pisanjem začela ukvarjati pred dvema letoma, ko ji je umrla mama. Kot zanimivost lahko navedem, da Tina piše v slovenskem in hrvaškem jeziku. Stisnjene misli v daljšo pesem, miniaturo ali povsem kratko misel, slikovito izrišejo stanje duše, ki želi, ljubi in v tem neskončno traja. Tina piše o ljubezni, minljivosti, starosti, osamljenosti, iskanju, življenju...

Ma, koga briga

Strah, propad,
dejanja zaletava,
hitrost, nevarnost,
vrabec v roki,
solze srda...

Pa koga briga,
če nisem po kalupu,
sem odprta knjiga,
saj nismo vsi na kupu,
za druge me pa briga.

Borim se z vetrom,
mečem strele,
se dogovarjam s sv. Petrom,
vse spona so se odpele,
v svobodo poletele.

Norost, histerija,
evforija, bolečina,
žalost, monotonija,
maček v žaklju?
Ma, koga briga!

Tina Martina Kos

Na drugem literarnem večeru, 11. julija, smo gostili domačina, domoznanca, zapisalca Ljudskih šeg in navad, črtičarja, naravovarstvenika - Franca Krnjaka. Predstavil nam je svoje delo O Ljudskih grbih in še kaj... Franc nam je predstavil pestro zgodovino Ljudskih grbov in pa zanimivosti, na katere je naletel ob zbiranju gradiva za svoje delo.

Vsak mesec pa smo v KUD-u Prasila debatirali o literarnih delih.

Meseca junija smo prebrali delo Evalda Flisarja: Čarovnikov vajenec. Gre za roman, ki je prvič izšel leta 1986, doživel je osem ponatisov, zadnja izdaja iz leta 2010 je stripovska. Je najbolj bran slovenski roman po drugi svetovni vojni. Evald Flisar se je v želji po duhovni preobrazbi odpravil v Indijo. Želel je odkriti resnico in najti mir.

Meseca julija smo se posvetili delu Draga Jančarja: Severni sij (1984). Govorili smo o severnem siju, osebnem iskanju in razkolu, o mestu Maribor, o vojni...

Meseca avgusta smo prebiral delo rojaka Leva Detele: Propad (2010). Ob soju svečk smo razpravljali o našem življenju in ga primerjali z utopično-satiričnim romanom, ki se odvija med letoma 2047 in 2049.

Meseca septembra se je dogajalo marsikaj. 14. septembra je bil Večer prleške poezije in vina, ko smo gostili kar nekaj znanih prleških pesnikov - Jovana Popova, Marka Kočarja, Milana Petka Levokova, Miroslava Slana - Miroso, Moniko Čuš in Tino Martino Kos. Spremljal nas je prleški kantavtor Tadej Vesenjaj. Premierno je bil predstavljen video Petre Kolmančič in tudi njena nova pesniška zbirka P(l)ast za p(l)astjo. Na večeru so sodelovali tudi dijaki gimnazije Ormož, ki so predstavili nekaj prleških pesmi.

Ob poeziji pa se odlično poda tudi dobra kapljica. Zanj so poskrbeli prleški vinarji: Turistično-vinogradniška kmetija Hlebec, P&F Jeruzalem Ormož, MiroVino, Turistična kmetija Puklavec ter Vinogradništvo in vinarstvo Štampar.

Ob kozarcu jantarne tekočine smo se seznanili z domačimi pisatelji in njihovimi deli. V drugi polovici septembra pa smo se pogovarjali o delu Ferija Lainščka Nedotakljivi, po katerem so posneli film Šanghaj.

Za vse dodatne informacije pišite na naslov: kud.prasila@gmail.com (Helena).

Mateja Munda, predsednica komisije za delo z ženami GZ Središče ob Dravi

Srečanje gasilk

V soboto, 10. avgusta, je Gasilska zveza (GZ) Središče ob Dravi pripravila srečanje članic. Zbralo se nas je petintrideset članic iz PGD Obrež, PGD Loperšice in PGD Središče ob Dravi. V lepem popoldnevu smo opravile pohod iz Središča do Godenincev, kjer je bila že prva postojanka s slastnimi pogačami in hladno pijačo. Nato nas je gozdna pot vodila do Šalovcev, kjer smo spet malo prigriznile. Nekatere gasilke so pot v Središče nadaljevale kar z gasilskimi vozili, ostale pa smo vztrajale do konca.

Pri gasilskem domu v Središču smo izvedli še šaljive gasilsko-športne igre, ob katerih

smo se dodobra nasmejali. Druženje se je nadaljevalo še dolgo v noč, saj so središki

gasilci še isti večer pripravili tradicionalno veselico s srečelovom.

Srečanje gasilk je dobra priložnost za prijetne pogovore, spoznavanje z ostalimi članicami društev in sklepanje novih prijateljstev, ki naše vrste še krepijo in spodbujajo za nadaljnje delo, saj smo tudi me gasilke nepogrešljivi del v operativnih enotah gasilskih društev. Vabljeni nove članice v naše vrste!

Zahvaljujem se središkim gasilkam, ki so pomagale pri organizaciji srečanja in nas pogostile s pogačami ter pecivom. Zahvala tudi GZ Središče ob Dravi, ki je pripravila pogostitev ob zaključku srečanja.
NA POMOČ!

Milan Bratuša

Izlet gasilcev veteranov

V soboto, 29. junija 2013, smo se veterani gasilskih društev Središče in Obrež odpravili na izlet, ki ga je organizirala Gasilska zveza Središče ob Dravi. Zbralo se nas je okrog dvajset članov in članic. Posedli smo se v kombije in se peljali mimo Dornave v Sakušak, kjer smo si ogledali domačijo Janeza Puha, izumitelja vozila. V muzeju smo si ogledali stalno razstavo z naslovom »Janez Puh, sin Slovenskih goric«. Z ogledom muzeja lahko obiskovalec spozna način življenja v tedanjem času ter deželo, v katero se je Puh rad vračal.

Z muzejem že deset let upravlja Društvo rojaka Janeza Puha. Marljivi člani ga vzdržujejo, obnavljajo in predstavljajo

vsem, ki želijo spoznati predolgo anonimnega slovenskega izumitelja.

Janez Puh se je rodil leta 1862 v občini Sakušak. Leta 1885 se je za stalno naselil v Gradcu, kjer je svoje delo izpopolnjeval. Leta 1901 je prišlo iz Puhove tovarne prvo kolo z bencinskim motorjem. Leta 1912 je Puhova tovarna zaposlovala že 1.100 delavcev. Izdelala je 16.000 koles, 300 motociklov in 300 avtomobilov, kar je bilo za tiste čase zelo veliko.

Po ogledu muzeja smo se napotili na kosilo v vinotoč Serec pri Vurbergu. Pred odhodom domov smo se ustavili tudi pri lepo obnovljeni - 300 let stari s slamo kriti - Dominkovi domačiji v Gorišnici. Hišo je odkupila občina Gorišnica. Tja prihajajo turisti iz raznih krajev. Ob domačiji

stoji novejša hiša, v kateri sta zadnje čase živela Angela Arnuš in njen posvojenec Slavko Cafuta. Angela je imela sina, ki je v vojni padel. Bila je zelo skromna, imela pa je lepo pisavo in je znala na voščilnice ali čestitke prilepiti okraske iz suhih rož. Leta 2007 je Angela, stara prek 80 let, umrla. Danes v hiši živi še posvojenec Slavko, ki opravlja zidarska dela. Zaradi dolgov je ta del zemljišča in hišo izročil svoji hčerki, ki ga sedaj oskrbuje.

Po prihodu v Središče smo se ustavili še v slaščičarni Pri Rupertu in se ohladili s sladoledom. Tako se je končal naš izlet. Hvala Gasilski zvezi in organizatorjem, ki so nam organizirali ta (brezplačni) izlet.

Mojca Vesenjajk, GZ Središče ob Dravi

Gasilsko tekmovanje za memorial Matevža Haceta

Drugo septembrsko nedeljo, ki nam je vremensko bila zelo naklonjena, smo gasilci GZ Središče ob Dravi preživel na gasilskem tekmovanju za memorial Matevža Haceta pred občinsko zgradbo in pred gasilskim domom v Središču ob Dravi. Prav naša zveza pa je bila organizator tega tekmovanja, saj se ta tekmovanja

razdelimo stroške, ki nastanejo z organizacijo takega tekmovanja.

Uradna otvoritev tekmovanja je bila ob 9. uri z mimohodom pionirskih in mladinskih enot ter dvigom mladinske tekmovalne zastave. Pozdravni govor je imel župan občine Središče ob Dravi Jurij Borko, pridružil pa se mu je tudi ormoški podžu-

je bil kot kontrolor tekmovanja - poslan iz sveta regije.

Na tekmovanje se je prijavilo sedemintrideset ekip po devet članov v različnih kategorijah iz vseh treh zvez. Kategorije pa so bile razdeljene na: pionirke in pionirje, mladinke in mladince, starejše gasilke in starejše gasilce. Te ekipe so tekmoval med deveto in dvanajsto uro, članske ekipe, članice in člani A, članice in člani B pa med trinajsto in osemnajsto uro.

Rezultati tekmovanja pa so naslednji:

- pionirji PGD Središče ob Dravi - 1. mesto
- mladinci PGD Središče ob Dravi - 1. mesto
- članice A PGD Središče ob Dravi - 1. mesto
- članice A PGD Obrež - 2. mesto
- člani A PGD Središče ob Dravi - 1. mesto
- člani A PGD Obrež - 2. mesto

Vse te ekipe pa so se uvrstile tudi na regijsko tekmovanje 22. septembra v Ormožu. Po zaključku tekmovanja je sledil mimohod članskih in sodniških enot ter spust tekmovalne zastave.

Glede na to, da je to prvo tekmovanje naše novoustanovljene zveze, smo lahko z organizacijo le-tega zelo zadovoljni, saj je potekalo vse tako kot je potrebno.

V zahvalo za izpeljavo tako velikega tekmovanja bi se rada zahvalila vsem članicam in članom obeh prostovoljnih gasilskih društev, Središče ob Dravi in Obrež, kakor tudi vsem ostalim, ki so kakor koli pomagali pri izvedbi tega tekmovanja. Prav tako zahvala občini Središče ob Dravi.

Z gasilskim pozdravom: NA POMOČ!

na našem področju organizirajo na nivoju treh gasilskih zvez, in sicer Sv.Tomaž, Ormož in Središče ob Dravi. S tem si tudi

pan Branko Šumenjak. Glavni nagovor pa je pripadal tovarišu Janezu Liponiku, podpredsedniku Podravske regije GZS, ki

Damjan Munda, poveljnik PGD Središče ob Dravi

2. tabor gasilske mladine

PGD Središče je tudi letos organiziralo tabor gasilske mladine. Udeležili so se ga pionirji in mladinci iz gasilskih društev Obrež in Središče ob Dravi. Tokrat je tabor potekal dva dni.

V petek ob 15. uri so se pričeli zbirati mladinci, za katere smo pripravili dvodnevni tabor. Najprej sva jih pozdravila predsednik Željko Škorjanec in poveljnik Damjan Munda, nato smo jim predstavili mentorje in pravila obnašanja na taboru. Sledila je predstavitvev gasilskega doma. Prvi dan smo imeli še nekaj športnih iger in pripravo šotorov za spanje. Po večerji je sledila peka hrenovk na odprtem ognju, nato pa nočni kino, nad katerim so bili otroci zelo navdušeni. Vsi zelo utrujeni so zaspali okrog 23. ure.

Drugi dan tabora se je ob 7.30 začela telovadba, da smo se malo razmigali, nato je sledil zajtrk. Dopoldne so se naši mladi gasilci izmenjevali v številnih delavnicah. Spoznavali so delo gasilcev in se tudi veliko naučili o raznih ukrepih v primeru, ko se stvari zalomijo. V soboto ob devetih so se nam pridružili tudi pionirji, ki so jih starši pripeljali na enodnevno druženje z nami, gasilci. Tudi njih smo

lepo sprejeli in jim predstavili dan v družbi srediških gasilcev. Po skromnem prigrizku so se tudi naši najmlajši razdelili v skupine in se nato menjavali skozi različne delavnice, kjer so skozi igro spoznavali delo gasilcev.

Ob 15. uri nas je obiskala gasilska enota iz Ormoža, ki je prikazala delo gasilcev pri posredovanju pri prometnih nesrečah. Zelo zanimiv prikaz, ki nobenega od otrok ni pustil ravnodušnega. Sledile so športne igre, na katere smo povabili tudi starše.

Tako smo ob sedemnajstih, polni vtisov in novih doživetij zaključili 2. gasilski tabor - v družbi staršev, s podelitvijo priznaj in piknikom.

Gasilskega tabora se je udeležilo sedemnajst otrok. Gasilci smo z njimi preživeli dva prečudovita dneva. Za 3. gasilski tabor načrtujemo tridnevno dogajanje in pričakujemo še večjo udeležbo.

V imenu PGD Središče se zahvaljujem vsem staršem, ki so nam zaupali otroke v oskrbo.

Zdenka B. Slavič, predsednica DU Središče ob Dravi

Vzajemna samopomoč

V Društvu upokojencev (DU) Središče ob Dravi smo kar aktivni, uvesti pa hočemo tudi določen red glede članstva, plačevanja članarine in vzajemne samopomoči. V ta namen smo poslali našim članom obvestila o neplačani članarini ali vzajemni samopomoči. Odzivi so bili različni: od upokojencev, ki so prišli in plačali članarino za prejšnja leta, do takih, ki so nas nadirali, kaj si dovolimo, da jih opominjamo, in onih, ki so se izjasnili, da iz raznih razlogov izstopajo iz društva. Škoda je, če člani, ki so nekaj let plačevali tudi prispevek vzajemne samopomoči, izstopajo, ker je potem denar zanje izgubljen.

Iz Pravidnika vzajemne samopomoči povzemam nekaj določil, ki bodo mogoče zanimive za nove upokojence, starejšim pa osvežile spomin:

– član samopomoči mora obvezno biti tudi član društva upokojencev

- ne more se včlaniti po 70. letu starosti
 - letni prispevek (10 EUR) mora biti plačan vsako leto do konca maja
 - če je član v zaostanku s plačilom prispevka več kot 12 mesecev, mu preneha članstvo v samopomoči, lahko pa se na novo vpiše, če ni starejši od 70 let
 - posmrtnina se izplača tistemu, ki mu jo je član namenil, če je od dneva vpisa pretekla čakalna doba: dve leti, če član ob vpisu nima 60 let; tri leta, če član ob vpisu nima 65 let; štiri leta, če je član ob vpisu starejši od 65 let
 - trenutna vsota povrnjene posmrtnine je 235 EUR
- Navedla sem le pomembnejša pojasnila iz Pravidnika. Če koga zanimajo tudi podrobnosti, naj se oglasi v pisarni DU v Sokolani. »Uradujemo« vsako prvo sredo v mesecu od 8. do 10. ure.

Zdenka B. Slavič, predsednica DU Središče ob Dravi

Kaj so počeli središki upokoјenci v poletnih mesecih?

Upokoјenci nikoli ne mirujemo, pa čeprav je vroče, kot je bilo letošnje poletje, prirejamo aktivnosti. A večinoma se povsod srečujemo »stalni« udeleženci, lepo pa bi bilo, če bi prihajali tudi drugi.

Še posebej vabimo na naše prireditve »nove - sveže« člane.

In kaj vse se je dogajalo od našega prejšnjega poročanja?

18. junij - dan odprtega vrta: ogled »divjega« vrta pri predsednici DU Zdenki Slavič in »urejenega« vrta pri Milici Šavora. Obe sva pripravili tudi malo zakuske, ob jedači in pijači smo potem izmenjali kar nekaj naših vrtnarskih izkušenj.

22. junija smo upokoјenci sodelovali na tekmovanju civilne zaščite. Za naše člane ni bilo prenaporno - bili so samo »modeli«, tekmovalci so se pa kar precej potili, ko so jih reševali iz »ponesrečenega« avtomobila ali jim drugače nudili prvo pomoč.

25. junija smo se predstavniki društva upokoјencev (DU) in občine udeležili praznovanja občinskega praznika v Mislinji. Pestro in zanimivo. Zvečer so igrali celo Modrijani.

19. junij - ekskurzija v Ptuj, v Semenarno Ljubljana. Pod strokovnim vodstvom smo si ogledali vzorčne nasade različnih povrtnin, zelišč in cvetja. Zelo poučno. Vsakdo je dobil še vrečko motovilca - ljubljanskega žličarja. Bomo videli, kako bo uspel. Zdaj že raste.

2. avgust - že tradicionalna poletna prireditev - piknik, ki smo ga letos preimenovali v »poletno veselico«. Neverjetno, nekaterim še vedno buri duhove. Ime, namreč. Še enkrat razlaga: »piknik« je angleška beseda in pomeni »izlet s skupnim kosilom na prostem« (France Verbinc, Slovar tujk). Ta naša prireditev pa ni niti izlet niti na prostem. Je pa res, da je kosilo. Mislim pa, da nas beseda »veselica« spominja na veselje in na tiste nekdanje veselice in zabave, ki smo jih doživljali, ko smo bili še mladi, in čim starejši postajamo, tem raje se spominjamo na mladost. Aha, moram povedati, na naši veselici se je pri šanku zelo dobro izkazala čila in nasmejana upokoјenka Darinka ob starejši mentorici Romani. Že utečeni ekipi razdeljevalk hrane, kelnarjem in požrtvovalnima gospodoma ob žaru pa itak teče vse kot po maslu. Nikakor pa na

nobeni naši prireditvi ne smejo manjkati muzikanti, da se plesalci lahko veselo zavrtijo.

19. avgust - naš najcenejši izlet. Sprejeli smo ponudbo nekaj podjetij, ki so se predstavila s svojimi izdelki. Po kosilu pa smo nato uživali v prijetno topli vodi v Biotermah pri Mali Nedelji. No, pa kakšno kavico smo si še tudi privoščili po kopanju.

Ne smem pozabiti, da nekaj (ampak res samo nekaj) upokoјenk še vedno vztraja na pohodih in pri kolesarjenju. Malo več se nas zbere na pohodih ob polni luni. Gremo tudi, če lune ni. Dobimo se na večer polne lune ob desetih pred gasilskim domom v Središču in z lučkami in kresničkami pešačimo do meje proti Preseki in nazaj. Približno eno uro. Pridružite se nam. Sprejememo vsakega, tudi če ni upokoјenec. Zadnjič se nam je pridružil velik črn pes in bile smo ga zelo vesele.

Skoraj bi pozabila: naši kegljači pridno trenirajo in dosegajo lepe uspehe. O tem bo pa ob priložnosti poročala Alenka Horvat.

Od 7. do 14. septembra smo središki upokoјenci uživali v Vodicaх. Bomo poročali!

Upokoјenci po kopanju v Biotermah Mala Nedelja

Marija Kirič

Diamantna poroka

Redkim je dano, da v krogu svojih najdražjih dočakajo in proslavijo tako pomemben življenjski dogodek, kot je diamantna poroka. Zakonca Trstenjak iz Središča ob Dravi sta 2. maja praznovala petinšestdesetletnico skupnega življenja.

Štefan, rojen 1921. leta, in Katarina, rojena 1929. leta, sta vse življenje z veseljem delala na svoji kmetiji in z močno voljo premagovala vse ovire, ki so jima stale na poti. Na svojem domu preživljata jesen življenja in srečna sta, da sta tudi v častitljivo visoki starosti ohranila veliko mero medsebojnega spoštovanja in ljubezni. V zakonu se jima je rodilo pet hčera, imata že deset vnukov in osem pravnukov. Ob svojem jubileju ugotavljata, da je najpomembnejše, da imata drug drugega in da jima zdravje še služi. Vsem pa zakonca Trstenjak sporočata: »Bogastvo je imeti v življenju človeka, na katerega lahko računaš, s katerim gledaš nazaj in naprej ter deliš trenutke sreče!«

Franc Škrjanec

Moskva Tour 2013

Letošnja pot je potekala po Rusiji prek republike Karelrije do Arktike ter Belega morja na severu in do republike Kalmikije ter Dagestansko-Astrakhanske puščave na jugu. Ker je bila izbrana ruta ponekod po brezpotjih, smo se letos na pot odpravili z vozili na štirikolesni pogon ter odpravo zato poimenovali RUSSIA 4x4. Potovanje je potekalo prek Hrvaške, Madžarske, Slovaške, Poljske, Litve, Latvije, Rusije in Ukrajine. Republiko Kareljijo na severu bi lahko poimenovali »republika z milijon jezer«. Tu se tudi razprostirata največji evropski jezera Ladoško z 11,7 tisoč km² in Oneško jezero z 9,7 tisoč km². Na jugu nas je pot vodila skozi republiko Kalmikijo, ki leži v sami ruski stepi in puščavi. V glavnem mestu Elista se nahaja največji budistični hram v Evropi, ki lahko sprejme do sedem tisoč vernikov. Tu je tudi nekaj časa živel Dalajlama. Kalmiki so po verzopovedi budisti, kar je gotovo za nas neznanka v tej neskončno veliki državi.

Planirana dolžina letošnje rute je bila okrog 13.000 km - seveda brez spremljevalnega vozila za tehnično-logistično podporo. S štiri vozili starimi med dvajset in trideset let se je enajst članov odprave 11. julija zvečer odpravilo na pot ter se po dobrih treh

tednih srečno vrnilo v Slovenijo. Obiskali smo Petersburg, Moskvo in Volgograd, na jugu v pesku srečali kamele in nomade, na severu bele noči. Tudi letos so projekt maksimalno podprle diplomacije Slovenije in Ruske federacije, Ministrstva za notranje zadeve - oddelek za promet Rusije, za kar se iskreno zahvaljujem. Na odhod nas je pospremil vitez Jožef Ciraj, zunanji minister za Vzhodno Evropo in Azijo. Ni dvoma, da smo tudi letos spet zelo uspešno promovirali Slovenijo ter Rusijo, kar so tudi potrdili in javno povedali, oziroma napisali ruski mediji.

Več o tem potovanju pa v naslednji Sredici.

Tina Zadravec

Angleži in Arabci tokrat dirkali v Središču

Galopski šport, ki v Sloveniji nikakor ne more prekositi tradicije kasaštva, trdoživno vztraja v Obrežu, kjer se peščica ljudi že več kot desetletje bori za obstanek galopskih dirk. Tudi letos jim je uspelo v naše kraje privabiti najhitrejše polnokrvne konje iz cele Slovenije. Brez sponzorjev, donatorjev in zveste pomoči ter potrpežljivosti domačih ter prijateljev si Anton Kolarič, predsednik Konjeniškega kluba Galoper Spodnjega Podravja, težko predstavlja organizacijo galopskih dirk v Obrežu. Tako pa konjeniški dogodek, ki vsako leto v Obrež in bližnjo okolico zvabi večino galopskih navdušencev iz cele Slovenije, vztraja že več kot 10 let. Za marsikaterega konja, lastnika in seveda jockeya je zadnji vikend v avgustu zagotovo rezerviran za Obrež, ki slovi po solidnih prizoriščih za ta šport, saj v naši državi prave galopske steze v bistvu sploh ni. Anton Kolarič in ostali člani KK Galoper pa vsako leto izkoristijo prednosti ravnice Spodnjega Podravja in pripravijo progo, ki ji tekmovalci zaupajo svoje konje.

Tako je letošnjo zadnjo soboto v avgustu, tokrat v bližini središke Petrolove bencinske črpalke na prostrani njivi Jeruzalema SAT d.d., nastopilo solidno število konj, ki so se pomerili v petih

V vsakem primeru pa je domačin Anton Kolarič še vedno vesel, če se na vabilo odzovejo tudi domači lastniki konj in jahači. Kot vsako leto je tako s svojimi konji nastopil tudi Božo Borko, prav tako je štartal zvesti tekmovalec Ivan Zidarič, da pa bo mladi rod zagotovo trdno obdržal vajeti v rokah, pa pridno skrbita tudi Teodor Kolarič in Jože Marčec.

Rezultati galopskih dirk - Središče ob Dravi 2013:

ŠPORTNI »A«:

1. ALMISSA, lastnik Anton Kolarič, jezdec Teodor Kolarič
2. ANARI, lastnik: Božo Borko, jezdec Jože Marčec
3. ŽIVA, lastnik: Boris Gerbec, jezdec Boris Gerbec

ARABCI:

1. KAHIL, lastnik: Tone Klinc, jezdec: Peter Požar
2. FATIMA, lastnik: Malnar, jockey Stanislav Jovanovič
3. JUNA BINT HAWI, lastnik: Tone Klinc, jezdec: Klavdija Klinc

POLNOKRVNI KONJI (1200 m):

1. SURI GUPETO, lastnik: Urban Gagel, jezdec: Petra Okorn
2. CUWIAN, lastnik: Boris Gerbec, jezdec: Boris Gerbec
3. LAWSON, lastnik: Danijel Brezar, jezdec: Angel Angelov

POLNOKRVNI KONJI (1600 m) - dirko smo poimenovali »OBREŠKA MILJA«:

1. KHAN TIPETO, lastnik: Bogo Kovačič, jockey: Stanislav Jovanovič
2. LADY DARLENNE, lastnik: Urban Gagel, jezdec: Petra Okorn
3. ONA DALE, lastnik: Anton Zevnik, jockey: Ištvan Kozma

POLNOKRVNI KONJI (2200 m):

1. ZENGOS, lastnik: Mirjana Berkaj, jockey: Stanislav Jovanovič
2. POCTA, lastnik: Darinka Zupanc, jockey: Ištvan Kozma
3. LOVE FOR ME, lastnik: Jože Hočevnar, jezdec: Anja Hočevnar

Foto: Jana Kovačič

točkah sporeda, ki ga je že drugo leto zapored odlično povezoval komentator - starosta slovenskih hipodromov - legendarni Stane Verbole. Tekmovali so angleški in arabski polnokrvni konji, prav tako pa športni konji z velikim deležem angleške krvi. Organizator, Konjeniški klub Galoper Spodnjega Podravja, sodeluje s krovno galopsko organizacijo TURF, ki si prizadeva galopski šport v Sloveniji dvigniti na evropsko raven, kar pa se počasi že kaže tudi v tem, da je na tovrstnih prireditvah vedno več profesionalnih rejcev in jahačev, ki pridejo k nam tudi iz drugih držav.

Foto: Špela Stajniko

Stanka Horvat

Z bicikli na Špancirfest

Med več tisočimi obiskovalci varaždinskega Špancirfesta smo letos bili tudi središki Partizanovci. Tja smo se odpravili v nedeljo, 1. septembra, in sicer z bicikli. Čeprav je zjutraj bilo oblačno, nas to ni prestrašilo in se nas je zbralo dvaindvajset kolesarjev vseh starosti. Še naši dve Tiliki sta rekli, da to ne bo problem, saj da so se pred mnogimi leti dostikrat peljali v Varaždin po kakšnih opravkih. Štartali smo ob osmih zjutraj in po dobri uri vožnje že prispeli v Varaždin. Kolesa smo si seveda dobro zaklenili, da se ne bi zgodilo tako, da bi domov špancirali peš.

Najprej smo si šli ogledat varaždinski grad, ki je zares lep in se ga vsekakor splača pogledati. Prijazen vodič nas je popeljal po gradu in nam predstavil zgodovino gradu in Varaždina z okolico.

Potem smo se počasi odpravili »špancirat« po mestu. Res čudovito je videti, kakšna je ponudba na stojnicah po vseh ulicah mesta. Prikazane so vse obrti, ki so v Varaždinu bile nekoč in so še danes. Ogledali smo si tudi tržnico, kjer je poleti in pozimi zares pestra ponudba - predvsem domačih proizvodov.

Ko smo se še malo okrepčali, smo se odpravili domov. Toplo sonce nas je grelo vso pot do doma. Vsi smo prispeli varno nazaj in noben bicikel se nam na srečo ni pokvaril.

Vsem, ki pa še niste bili na Špancirfestu, pa - pridružite se nam prihodnje leto!

Foto: Damjan Kuharič

Samo Žerjav

Poletje brez jeseni

Člani društva ljubiteljev umetnosti in kulture (DLUK) smo z nestrpnostjo pričakovali poletne mesece, ko sta nas čakala (no, nista nas čakala, organizirati ju je bilo treba) dva malo večja, zdaj že tradicionalna, pretežno z rock kulturo povezana dogodka: 2. obletnica v juniju in 3. Dlukfest v avgustu. Neverjetno, kako čas hitro teče - skupaj s Superhiksi, našimi starimi znanci iz Makedonije in poskočnimi fanti s Kozjanskega, ki slišijo na ime Sušica, smo vkorakali v naše tretje leto v Akciji. Praznovanje smo predstavili kar na teraso, pod brajde, postavili odrček in nazdravljanje se je lahko začelo.

Pester je bil tudi julij; koncertno dogajanje smo preselili na notranji oder - prvič so na

našem odru igrali (in skakali) Dalmatinci, splitski ska/reggae zanesenjaki Pleska, dva

tedna za njimi pa mladi lendavski rockerji Inhibis. Tretji koncert, tokrat iz kategorije

Prijatelji iz Skopja

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Jazz-iranje pod brajdami

»nekej za selo«, smo soglasno preselili nazaj pod brajde, kakor se za etno jazzovsko poletno sceno tudi spodobi. Spet smo nadaljevali sodelovanje s kulturno precej prebujeno Lendavo: Hadik Mihaly so izvedli lep poklon madžarski in nasploh ljudsko obarvani glasbi, Antonina, domača jazz ambasadorja, pa sta nas zopet popeljala na svoj polet čez planet.

Naj se Dlukfest začne!

Brezskrbno otroško ustvarjanje

Verjetno se spomnite lanskega nastopa znane skupine Mi2 v okviru Dlukfesta - letos si takšnega finančnega in organizacijskega zalogaja nismo mogli privoščiti, zato smo letošnji festival, ki se je odvijal med 15. in 17. avgustom, odpeljali v drugačne, skromnejše in verjetno tudi prijetnejše vode. Podaljšan vikend dogajanj smo začeli že v četrtek z delavnicami za otroke z rdečo nitjo konji/kavbojci/indijanci. Kakšen ducat otrok je po pijači dobrodošlice (viski brez viskija) užival v svojem prvem jahanju, lovili so ravnotežje na »gurtni«, se igrali kavbojce in indijance, z barvami krasili kamne, ipd. Zvečer je za vse, ki si filma *Za nekaj litrov vode* niste uspeli ogledati v Sokolani, sledila projekcija pod milim nebom. Petkov dopoldan smo preživeli na kolesih, ki smo jih uspešno poganjali proti Varaždinu in nazaj; mestni grad je resnično vreden ogleda, staro mestno jedro pa je, kot verjetno že dobro veste, zgodba zase tudi izven Špancirfesta. Petkov in sobotni večer sta bila namenjena koncertnemu dogajanju. V petek so se pri nas premierno predstavili odlični domači godbeniki, komaj smo jih vseh trideset stisnili na oder; za njimi so oder zasedli Viničani in njihove tamburice.

Sproščeni godbeniki

Ja, Središče rabi nekaj takega pogosteje, če sklepamo po odzivu publike. Soboto smo v našem prepoznavnem stilu obarvali plesno rockersko - našemu vabilu so se z veseljem odzvali Varaždinci Hangover in Ptujčani Tretja Izmena. »Ludnico« smo prekinili s

Vužgite, Zagorci!

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Tišino, večno melodijo, ki jo je tudi tokrat (čeprav na drugem mestu) odigral godbenik z Grab.

Vprašali se boste, zakaj takšen zaključek? Pa saj gotovo že veste - naše dveinpolletno bivanje v prostorih Pub-a Akcija se je z 20. avgustom izteklo, več o celotni izkušnji pa lahko razberete s komentarja predsednika društva:

»Ko sem se pred dvema letoma in pol odzval na vabilo na sestanek o ponovnem odpiranju Akcije, takrat še kot stalni sodelavec Kluba ormoških študentov, si niti najmanj nisem predstavljal, da bom danes pisal ta tekst, sploh kot predsednik DLUK-a. Za nami je izjemno pestra, povečini pozitivna, življenjska izkušnja. Dve leti in pol smo vodili gostinski lokal, organizirali okrog 70 samostojnih dogodkov, bili del skupnosti, se prilagajali željam in potrebam drugih aktivistov in neizprosniemu trgu, ki z vztrajnim vzklikanjem *Ti, ti, ti, moja rožica...*, narekuje komercialno sceno, ki počasi in vztrajno topi čute in potrebe za kvaliteto na glasbenem področju. Stregli smo tujim in domačim petičnim gostom in tudi tistim, ki so jim topla voda, delujoča žarnica in krožnik juhe na dan, prestiž. Vsem enako, z dobro voljo in pozitivno naravnostjo. Seveda brez plačila, prostovoljno. Bili smo smešno poceni in nezaslišano predragi obenem. Velikokrat smo bili pohvaljeni, večkrat ozmerjeni, pogosto nam je bila v pozdrav ponujena desnica, označeni smo bili za »dobre dečke«, »male«, »lepe žene«. Vse to je del vzponov in padcev, ki smo jih v času upravljanja Akcije doživeli. Mnogokrat smo benti-li in negodovali nad slabimi obiski koncertov, nad prazno teraso, nad dejstvom, da večina *Srjancev* pač nikoli ne bo stopila v Akcijo in pika. To je sedaj stvar preteklosti in niti ni tako pomembno. Bili smo mladi, strastni, zagnani, pridni in tudi malo naivni. Želeli smo spremembe v Središču, želeli smo elan, želeli smo kvaliteto in prave razloge za bivanje in ustvarjanje doma. Teh stvari si še vedno želimo, vprašanje je le kdaj in predvsem KJE.

Skratka, ne bi bil rad predolg in preveč specifičen, zato me lahko za komentar in mnenje, povprašate kar na ulici (jaz sem tisti z rumenim mopedom in torbo), bi pa rad izkoristil to priložnost, da se še enkrat zahvalim vsem aktivistom DLUK-a za požrtvovalnost in moč ter obenem opozoril na to, da moje mnenje ni nujno prekrivno z mnenjem vseh članov društva, saj si za pozitiven rezultat delovanja društva štejemo tudi uspešen upor proti enoumju. Vsem članom, aktivistom, simpatizerjem ter tudi naslednikom v Pubu Akciji pa želim uspešno delovanje v prihodnosti in še kakšno skupno zgodbo v podobnem duhu.«

Ostanite v cvetju.

Mi smo bili tu!

Pripravljani na rock-n-roll

Brez glasbe nam živeti ni

Čas za zaključni govor

Tilika Aleksič

Poletni utrip Turističnega društva Središče

Turistično društvo Središče ob Dravi je letošnje leto kljub dopustom in vročini bilo zelo delavno.

Društvo sodeluje na različnih prireditvah v domačem kraju, drugih krajih po Sloveniji in nenazadnje tudi izven meja naše države, na Hrvaškem in v Srbiji.

Tako se delovni utrip društva čuti in opazi tudi drugod.

Letos smo že drugo leto zapored v mesecu maju sodelovali v kuhanju golaža na »Bogračijadi« v Murski Soboti.

V domačem kraju ob praznovanju binškošne nedelje ali praznika sv. Duha, ki mu je posvečena naša farna cerkev, so že tretje leto bili prikazani mesni izdelki, predvsem »prezvuršt« oziroma tlačenska društva svinjerejcev iz našega kraja kakor tudi iz soseščine. Članice društva pa smo prikazale hladetino ali »žolco«, oziroma žuletino, kot so jo nekoč poimenovali. Vse te dobrote so obiskovalci lahko poskusili. Obudili smo spomine na čase, ko se je to bolj pogosto pripravljalo, obenem pa pokazali mlajšim generacijam, kako se je kuhalo nekoč.

Na turističnih dnevih v Velenju smo predstavili naš kraj in delovanje našega društva.

V Nedelišču v sosednji Hrvaški smo sodelovali na sejmu »MESAP«, kjer smo se prav tako predstavili s svojimi »krajevnimi« proizvodi in dobrotami.

Udeležili smo se tudi Prleškega sejma v Ljutomeru, pa Lovrenških dnevov v Podčetrtku.

Na Kogu na turističnih dnevih smo se pomerili v kuhanju kisle juhe. Pri kapeli Matere božje v Središču so članice našega društva pogostile vse prisotne s sladkimi in slanimi dobrotami, ki so jih same pripravile, na praznik Velikega šmarna (15. avgusta).

Od 6. do 8. septembra smo bili gostje v Osečini v Srbiji na njihovem prazniku sliv. Domačini so nam prikazali vso predelavo tega

sadeža: od sušenja sliv, kulinarike ter kuhanja žganja, ki se je dogajalo na sejmskem prostoru. Manjkalo pa tudi ni ročnih del.

Naše TD Središče se je predstavilo z izdelki iz buč, kulinarike iz buč in bučnih semen ter tako predstavilo naše kraje in občino.

Na vseh teh prireditvah in sejmih se društva med seboj spoznava in tako pride do sodelovanja med kraji in spoznavanja običajev. Druženje in dobri odnosi so sad dobrega in plodnega dela in obratno.

Turistični dnevi na Kogu - kuhanje kisle juhe

Vesna Žerjav

Bogata jesen

Letos je jesen, mogoče za koga tudi presenetljivo, zelo radodarna. Predvsem sadno drevje je obrodilo kot že dolgo ne.

Še vedno je obilo sadja, zato ga je najbolje čim več in čimprej pospraviti ter predelati. Začelo se je s češnjami. Veliko smo jih pospravili v svoje želodce (nekateri kar s koščicami), kuhali smo kompote, marmelade, »paše« pa tudi češnjev liker. Tudi z marelicami je bila podobna zgodba. Mnogim se takoj porodi asociacija na cmoke in marmelade s temi sadeži. Breskve smo večinoma tudi že pripravili za ozimnico, ostale so le še tiste, ki dozoriijo zadnje - vinogradniške. Po svoji raznovrstnosti uporabe in okusu je breskev gotovo sadež, ki izstopa. Kar nekaj let odmora, če se lahko tako izrazim, so si privoščile slive, splet vremenskih pojavov jim pretekla leta res ni šel na roko. Letos jih je, če ste dobro opazovali večino dreves, preveč - veje so se pogosto kar lomile pod težo vseh sadežev. Tega obilja sliv bodo najbolj veseli ljubitelji žganjeku in seveda žganja. Saj vemo, zime so mrzle, slivov zvarek pa pregovorno dobro segreje duha in telo. Ne, nismo pozabili na hruške in jabolka - dobro jih shranite, teknejo predvsem sveže, na takšen način s kuhanjem ne izgubimo vitaminov. Vse to gotovo že veste; hotela sem vas le malo vzpodbuditi, da si

čim več hrane, če je to le mogoče, pridelate in predelate doma - za daljše, lepše in bolj polno življenje. Ceneje mogoče niti ni - gotovo je španski kompot cenejši kot domača priprava. Ste se kdaj vprašali, kako je to možno? Ampak telo vam bo hvaležno za zdravo domače. Pa dober tek.

Spravilo sliv v Žunkovičevem sadovnjaku na Grabah

Metka Kvar

Praznik buč, dan odprtih vrat Oljarne Središče ob Dravi

Podjetje Jeruzalem Ormož, SAT d.d. je v sklopu Oljarne in mešalnice 7. septembra 2013 že enajstič tradicionalno odprlo svoja vrata. Oljarna je na svoji razstavnici predstavila tri nove izdelke - hladno stiskana olja: bučno, orehovo in sončnično. Posebej smo izpostavili naš glavni proizvod »Štajersko-prekmursko bučno olje«, ki je v lanskem letu pridobilo evropski certifikat kakovosti.

V goste smo povabili številne razstavljalce (45) iz različnih krajev. Njihova raznolika ponudba je bila prava paša za oči.

Bil je zanimiv, pester program, v katerem so se predstavili: učenci OŠ Središče ob Dravi, ljudski pevci iz Obreža, godba na pihala Središče ob Dravi, vokalna skupina Zrinski iz Hrvaške, ženska vokalna skupina JUA iz Središča ob Dravi, folklorna skupina Sloga iz Nedelišča, pevski talent Jan Knez. Razveselili so nas tudi »ruski« prikoličarji - na čelu z Milanom Belcem. Novost letošnje prireditve je bila otroška delavnica, kjer so otroci ustvarjali izdelke na temo Jesen.

Turistično društvo Središče pa je ob sponzorstvu Parfumele predstavilo nov izdelek - bučno milo in pripravilo na ogled bogato razstavo jedi iz buč in olja.

Zopet je bilo organizirano tekmovanje v kuhanju bučnega golaža. Komisija v sestavi Stanko Kozar, Metka Lesničar in Dušan Zelko je imela težko delo. Sodelovalo je štirinajst skupin, najuspešnejše so bile tekmovalke TD Središče ob Dravi, v sestavi Tilika Aleksič, Vesna Žerjav in Danica Perger.

V »bučnih« igrah je sodelovalo dvanajst skupin, prvo nagrado pa so si priigrali člani Udruge »Međimurska Gruda« - Dunjkovec.

Zvrstilo se je lepo število obiskovalcev iz celotne Slovenije, sosednje Hrvaške, Avstrije. Zasledili smo tudi goste iz Francije, Anglije, pa tudi mlado košarkarsko reprezentanco iz Poljske.

Vsem nastopajočim, razstavljalcem in obiskovalcem se zahvaljujemo za obisk in jih vabimo na ponovno srečanje v prihodnjem letu.

Mimica Vesenjak, Polona Rotar Marčec

Blagoslov obnovljene kapelice Srca Jezusovega

V nedeljo, 7. julija 2013, je bil v zgornjem Obrežu (pri Raušlovi kapelici) blagoslov obnovljene kapelice in kipa Srca Jezusovega. Kapelica je zgovorna priča, da so že naši daljni predniki bili častilci Jezusovega in Marijinega srca. S tem namenom je bila kapelica leta 1924 tudi zgrajena. Žal je iz tega prostora bil nekaj let pozneje kip Jezusa odtujen. Pred dvaindvajsetimi leti je bila kapelica prepleskana. Kljub cestni ograji, ki preprečuje pogled s ceste, se je porodila želja po obnovi. Temu lastnica Violeta Klobučarič z družino ni nasprotovala.

Kjer je Jezus, pa je zraven tudi njegova mati Marija. Zato je ob Jezusovem tudi Marijin kip, Kraljica miru. Ker smo letos v letu vere in je bil junij mesec Jezusovega in Marijinega srca, je bil pravi čas, da smo prav takrat udeležili to plemenito zamisel.

Blagoslov naše kapelice je opravil župnik in vikar, namestnik v župniji Središče ob Dravi, Matija Tratnjek, za kar se mu tople zahvaljujemo. Enako tudi cerkvenim pevcem. Da je bilo naše slavlje in druženje bolj gladko in sladko, so poskrbeli naši kletarji, gospodinje in Branko Rakuša s svojimi dobrotami.

Maja Botolin Vaupotič

Ekipe odlično usposobljene za pomoč in reševanje

22. junija 2013 je v organizaciji Uprave RS za zaščito in reševanje - izpostave Ptuj (URSZR), RKS Območnega združenja (OZ) Ormož in RKS OZ Ptuj, v sodelovanju z občino Središče ob Dravi, potekalo XVIII. regijsko preverjanje usposobljenosti ekip prve pomoči Civilne zaščite in Rdečega križa v Podravju. Svoje znanje so na tekmovanju pokazale ekipe mestne občine Ptuj, občine Majšperk, RKS Zdravstvene fakultete Ljubljana, krajevnega odbora RKS Majšperk, občine Cirkulane in občine Kidričevo. Ekipe, ki so laične, so morale oskrbeti »poškodovance« na štirih delovnih mestih, razporejenih v centru Središča ob Dravi (pri vrtcu, oljarni, v gasilskem domu in ob lokalni cesti). Tekmovalci so pokazali izvrstno znanje za dajanje prve pomoči poškodovanim in obolelim, pri triaži, pomoči pri prevozu lažje poškodovanih. Usposobljeni pa so tudi za izvajanje higiensko - epidemioloških ukrepov. Ekipe predstavljajo pomemben člen sistema zaščite in reševanja, ker je ob naravnih in drugih nesrečah hitra in strokovna pomoč večjega števila izurjenih in opremljenih ekip prve pomoči odločilnega pomena za preživetje ponesrečenih oziroma oskrbo prizadetih.

Pred pričetkom preverjanja so ekipe nagovorili in jim zaželeli uspešno delo župan Jurij Borko, predsednica RKS OZ Ormož Milena Zorčič, vodja izpostave URSZR Ptuj Dragomir Murko, vodja preverjanja dr. Štefan Mally in strokovni sodelavec RKS Boris Plavšič. Na zaključni slovesnosti pa se je prisotnim zahvalil generalni direktor URSZR Darko But. K uspešni izvedbi tekmovanja so pomembno prispevali tudi gasilci PGD Središče, Obrež, Ormož in Ptuj, člani in prostovoljci KO RK Središče, člani Društva upokojencev Središče, člani CZ Središče, Radioklub Ormož, Policijska postaja Ormož in Zdravstveni dom Ormož. Državnega preverjanja usposobljenosti ekip prve pomoči, ki bo 5. oktobra v Velenju, se bo udeležila prvo uvrščena ekipa MO Ptuj.

Prikaz reševanja poškodovancev v primeru prometne nesreče

Maja Botolin Vaupotič, RKS OZ Ormož

Počitniška tabora za mlade

V času poletnih počitnic sta, tako kot prejšnja leta, potekala dva tabora, ki sta jih organizirala Rdeči križ Slovenije, Območno združenje Ormož (RKS OZ Ormož), in Medobčinska lokalna akcijska skupina Ormož, Središče ob Dravi in Sveti Tomaž (LAS).

Med 1. in 5. julijem je potekal **11. raziskovalni tabor**, v katerem sta sodelovala tudi Pokrajinski muzej Ptuj - Ormož, OE Ormož, in Mladinski center Ormož. Tabora se je udeležilo sedemindvajset otrok, starih od šest do dvanajst let in štiri mentorice z zunanjimi sodelavci. RKS OZ Ormož in LAS sta sodelovala z naravoslovno temo. Skupina, ki jo je vodila Maja Botolin Vaupotič, je štela devet udeležencev iz OŠ Središče ob Dravi, Velika Nedelja, Sveti Tomaž in Ormož ter je pet dni delala in ustvarjala v ormoškem grajskem parku.

Za začetek smo se ustavili v Knjižnici Franca Ksavra Meška v Ormožu, kjer nas je sprejela knjižničarka Nina Šulek in nas seznanila s prostori, v katerih je nekoč prebivala služinčad, danes pa v njih hranijo 80.000 knjižnih in 10.000 neknjižnih enot gradiva. Udeležencem tabora je pokazala celotno knjižnico, nato pa smo se s pomočjo literature in delovnih listov učili o zgodovini gradu in parka okrog njega.

Vodja Turistično-informacijskega centra Mojca Gorjak nam je razložila, kakšne podatke lahko - tako občani kot turisti - poiščejo v pisarni, ki zaradi gradbenih del gostuje v Grajski pristavi, ter pokazala nekaj spominkov, ki jih lahko tam kupimo.

Po razstavah, postavljenih v Grajski pristavi, nas je popeljala Manica Hartman iz ormoške enote Pokrajinskega muzeja Ptuj - Ormož. Razstava Srednjeveška plastika z ormoškega območja nas je navdušila s preprostimi linijami in barvami, kip Marija z otrokom iz 14. stoletja pa tudi z dejstvom, da tehta več kot vsi, ki smo si ga takrat ogledovali, skupaj. Zanimivi sta bili tudi arheološki razstavi Od igrače do žare in gostujoča V novi luči. Pri prvi smo si ogledali arheološke najdbe iz pozne bronaste in železne dobe (igračice, posode, dele orožja, moški in ženski nakit, kipce božanstev, žare, peč...), v drugi pa arheološko dediščino slovenske Štajerske iz Univerzalnega muzeja Joanneum. Ogled Grajske pristave smo zaključili z razstavo Lonec lončarja hvali. Lončarstvo je bilo v prete-

klosti na ormoškem območju zelo razširjena obrt, kar nekaj posod pa so udeleženci poznali, saj jih ponekod uporabljajo še danes.

Drugi dan je bil umetniško obarvan. V park smo se podali z Majdo Mertik. Naloga udeležencev pa je bila s čopičem na platno ujeti delček lepot, ki smo jih opazovali. Del skupine je motive iskal na ravninskem predelu parka in nastale so čudovite slike dreves, travniških motivov, pikapolonic na listih in metuljev v letu; dve dekleti sta ustvarjali pred ormoškim gradom, ki so ga pred vhodom krasili bogato cvetoči grmi hortenzij.

Sredina tedna je bila namenjena botaniki. Za začetek smo se odpravili na ormoško izpostavo Območne geodetske uprave Ptuj, kjer nam je Rado Antolič pokazal stare zemljevide Ormoža, med drugim tudi ročno risan in pobarvan zemljevid iz leta 1875. Na njem smo videli tudi park okrog gradu in grajsko vrtnarijo. S pomočjo fotoposnetka parka iz leta 2010 smo se nato odpravili v park, kjer smo označili deset točk, na katere bi želeli opozoriti vse, ki prihajajo v Ormož. Izdelali smo odtise lubja in izmerili obseg debel nekaterih dreves, ocenjevali starost dreves, primerjali obliko listov, s pomočjo literature iskali zanimivosti, spoznali uporabnost in užitne sorodnike med zelnatimi predstavniki.

Narava je res neločljivo povezana. Četrty dan tabora smo posebno pozornost namenili pticam. V park smo se odpravili z Dominikom Bombekom iz Društva za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije. Opremljeni z daljnogledi, slikovnimi priročniki in teleskopom smo, bolj kot ostale dni v tednu, napeli svoja ušesa. Kljub dejstvu, da je bila dnevna temperatura že visoka, smo lahko opazovali kosa, sivo vrano, liščka, ščinkavca, vrabce, šmarnico ter visoko nad nami krožeče postovke, medtem ko smo se morali pri črnoglavki zadovoljiti le s poslušanjem njenega oglašanja.

Še v eno ustanovo, ki domuje za grajskimi zidovi, smo se odpravili v času tabora. Zadnji dan smo obiskali prostore Zavoda za informiranje, kjer nas je sprejel direktor Peter Kirič, ki nas je seznanil z delovanjem radia in nas popeljal skozi prostore: uredništvo, studio in montirnico. Pred vrnitvijo na Rdeči križ smo se še poslednjič sprehodili skozi park in si na stavbi nekdanje grajske vrtnarije ogledali sončno uro, ki je kazala čas že nekdanjim grajskim lastnikom.

Teden smo zaključili s tiskovno konferenco, na kateri smo strnili misli udeleženci vseh treh skupin. Imeli smo se lepo, veliko novega smo videli in se naučili, spoznali smo nove prijatelje ter okrepili vezi s starimi in za nami je bil teden, ki je kar prehitro minil.

Raziskovalni tabor je finančno podprlo podjetje Carrera Optyl Ormož, toplo malico za vse udeležence pa je prispevalo podjetje Ortrade d.o.o.

Otroški počitniški tabor na Pohorju je letos potekal že petnajstič, od tega štirinajstič pri Treh kraljih. Letos smo ga izpeljali med 22. in 27. julijem, udeležilo se ga je dvaindvajset otrok in štiri spremljevalke.

Okvirni plan dela ostaja vsa leta enak, prilagajamo ga vremenskim razmeram in skupini. Prvi dan smo se po nastanitvi v Hotelu Jakec in dobrem kosilu povzpeli na Veliki vrh ter ob dobri vidljivosti videli skoraj do doma, zvečer pa se odpravili še na nočni pohod do

Udeleženci tabora iz Osnovne šole Središče ob Dravi

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

vzletišča zmajarjev. Tokrat je dobro vidljivost na nebu brez oblaka omogočala polna luna. Torkov pohod nas je vodil mimo Črnega jezera, ki je včasih služilo za spravilo lesa v dolino, v tem času pa je skoraj zaraščeno do Osankarice, kjer si je možno ogledati kratek film in muzej posvečen Pohorskemu bataljonu. Popoldne smo ob različnih ponujenih aktivnostih za otroke izpeljali še delavnico prve pomoči. Zvečer se nam je pridružil Franc Hribernik ter ob 500 diapozitivih predstavil lepote Pohorja.

V sredo smo se podali do partizanske bolnice Jesen, kjer si je v notranjosti treh barak možno ogledati ter na tablah prebrati, v kakšnih razmerah so med vojno reševali življenja ranjencem. Popoldne smo se javili še za radio Prlek, nato pa večino dneva preživeli ob aktivnostih v domu. Zunaj je prijetno deževalo, naši otroci pa so nestrpnost pričakovali večer, saj se je obetalo druženje na bowlingu. Četrtekovo dopoldne smo se zaradi temnih oblakov, ki so se podili nad Tremi kralji, zadrževali v bližini cerkvice iz začetka 16. stoletja, katere značilnost sta gola, zbita tla in kamnita streha, popoldne pa

temeljito razgibali možgane, saj se nam je že tradicionalno pridružil Marjan Škvorc ter za nas pripravil kviz po vzoru Malih sivih celic. Na večerni prireditvi so udeleženci tabora predstavili svoje skrite talente. Vsekakor smo imeli v družbi odlične pevce in igralce. Ob zvokih kitar, ki sta ju za nas igrali Ana in Jasmina, se je predstavila tudi pevska skupina Jakci ter ubrano odpela nekaj lepih slovenskih pesmi.

V petek smo se odpravili v vzhodni Kot, kjer stoji najdebelejša in najvišja lipa v Sloveniji - Ramšakova lipa. Spomladanske meritve so pokazale, da je visoka 46 metrov, obseg njenega debla meri zaviljivih 6,5 metra. Na vseh poteh so nas letos razveseljevale številne jagode in borovnice. Neverjetno velike in zelo aromatične so nam lepšale trenutke, ki smo jih preživeli skupaj. Prijetnemu vzdušju na taboru smo prispevali vsi: učenci iz osnovnih šol Središče ob Dravi, Velika Nedelja, Ormož, Sveti Tomaž in Ivanjkovci, spremljevalke Cilka Špindler, Jasmina Dovnik, Ana Vaupotič in Maja Botolin Vaupotič ter osebje hotela Jakec.

Andreja Resman

50 let Zveze Sožitje

Zveza Sožitje - zveza društev za pomoč osebam z motnjami v duševnem razvoju, praznuje letos 50 let svojega delovanja. V Zveze je vključenih enainpetdeset društev iz vse Slovenije, med njimi tudi naše društvo Sožitje.

Prireditve ob visokem jubileju so se odvijale skozi vse leto. Osrednja proslava je bila 31. Maja v Cankarjevem domu. Udeležili so se je predstavniki vseh društev, pomembni gostje, udeleženci mednarodne konference in mnogi drugi. Slavnostni govornik je bil predsednik države Borut Pahor.

Konec maja je v Ljubljani potekala Mednarodna konferenca Inclusion Europe, kjer je več priznanih evropskih in slovenskih strokovnjakov razpravljalo o temi Staranje oseb z motnjami v duševnem razvoju. Bile so predstavljene tudi prakse posameznih držav s tega področja.

Ob istem času je v organizaciji Specialne olimpijade potekal Mednarodni balinarski turnir, ki je pritegnil veliko pozornosti.

Zavod Janeza Levca je, tako kot vsako leto, v Ljubljani izvedel Mednarodni festival Igraj se z mano, ki je namenjen druženju in spoznavanju drugačnosti.

Konec avgusta pa so se začela praznovanja po regijah. Društva iz naše regije, ki vključuje društva iz Maribora, Ptuja, Ljutomera, Gornje

Radgone, Lenarta, Lendave, Murske Sobote, Slovenske Bistrice in naše društvo Sožitje, smo ta jubilej obeležila z regijsko proslavo v septembru pri Treh kraljih. Zbralo se je okrog 550 udeležencev, članov društev, vabljeni pa so bili tudi nekateri gostje. Slavnostna govornica na proslavi je bila predsednica Zveze Sožitje dr. Katja Vadnal. Pokroviteljstvo proslave je prevzel župan občine Slovenska Bistrica dr. Ivan Žagar.

Foto: Daniel Novakovič, STA

Milan Majerič

Nogometni tabor in turnir Središče 2013

26. junija se je pričel težko pričakovani nogometni tabor NK Središče ob Dravi. Tabor je bil organiziran za selekcije U6, U8 in U10. Prijavljenih je bilo 34 udeležencev. Vodja tabora je bil Gregor Nemeč. Organiziral je res bogat program. Udeleženci so se srečali ob štirih popoldne. Takoj potem se je pričel trening. Zvečer so se mladi nogometaši zabavali ob trikih čarodeja. Naslednji dan je sle-

dil po jutranjem treningu ogled stadiona v Mariboru in popoldne doživetje v adrenalinskem parku na Pohorju. Tretji dan je bil zraven treningov še orientacijski pohod po bližnjih gozdovih in popoldne štafetne igre. Zvečer pa je bila na sporedu še težko pričakovana tekma med mamicami in udeleženci tabora. Pred spanjem pa so

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

se mladi nadebudni udeleženci tabora pomerili še v znanju nogometa v športnem kvizu. Četrty dan, v soboto, je bil organiziran že drugi nogometni turnir za selekcije U6, U8 in U10. Turnirja se je udeležilo osem ekip - štiri v selekciji U8 in štiri v selekciji U10. Na koncu turnirja je bila še tekma najmlajših nogometašev selekcije U6 med NK Središče in NK Gorišnica. Po turnirju pa so mladi nogometaši zaključili sezono s piknikom za vse selekcije (U6, U8, U10, U12 in U14).

V imenu staršev in udeležencev nogometnega tabora se za organizacijo in vodenje tabora zahvaljujemo trenerju Gregorju Nemcu. Hvala OŠ Središče ob Dravi, da so udeleženci tabora lahko uporabili telovadnico za prenočitev ter jedilnico in kuhinjo. Hvala Majdi Nemeč, da je vse dneve tabora odlično kuhala in skrbela, da so bili želodčki naših nogometašev vedno polni. Hvala tudi vsem, ki so kakor koli prispevali, da je tabor in turnir uspel.

Jesenski del sezone je v polnem teku, spremljajte nas v živo na Tratah ali pa vsaj na strani <https://www.facebook.com/nogometniklub.sredisce>.

Udeleženci tabora

Udeleženci turnirja

Špela Majcen Sok

Otroški konjeniški tabor

V soboto, 24. avgusta, se je začel 3. otroški konjeniški tabor. Pri čebelarškem domu na Grabah se je zbralo enaindvajset otrok iz središke in ormoške občine. Otroci smo komaj čakali, da bomo izvedeli več o konjih, da bomo jahali, skupaj spali, se kopali v Dravi in se vozili s kočijami.

Najprej smo se vsi med seboj spoznali, nato pa nam je gospod Jura Dogša povedal veliko o konjih. Sledil je ogled hleva in konjske opreme. Po kosilu smo se odpravili na »trikotnik« pred župniščem jahat. Izmenično smo jahali prave konje in tudi lesenega konja, ki ga je naredil gospod Franc Čavničar. V popoldanskem času smo odšli tudi na manežo, kjer smo si ogledali lonžiranje. Proti večeru smo odšli na trikotnik, kjer smo se do večerje ukvarjali z različnimi aktivnostmi, manjkalo pa ni niti igre. Po večerji (jedli smo okusne palačinke) smo si ogledali risanko Spirit - divji žrebec. Po risanki, ki nas je nekatere, predvsem deklice, spravila do solz, smo si peklili koruzo. Nato smo se umili in odpravili spat. Na žalost nam je vreme zagodlo in nismo mogli prespati v velikem šotoru, ki so ga za nas postavili člani konjeniškega društva, in smo zato prespali v vaškem domu. Bilo je malo tesno za vse udeležence, vendar pa zaradi tega bolj zabavno. Po zajtrku smo ugotovili, da je žal preveč slabo vreme, da bi do konca speljali program, zato smo se odpravili domov. Še prej pa smo se dogovorili, da bomo nedeljski program tabora speljali jeseni, ko bomo tradicionalno peklili kostonje.

Nina Marčec

Dosežki učencev OŠ Središče v šolskem letu 2012/13

Zbrali smo dosežke, ki so jih učenci naše šole dosegli pri dejavnostih, aktivnostih in na tekmovanjih v šolskem letu 2012/13.

Cici veselo šolo je obiskovalo šestnajst učencev iz prvih treh razredov. Vsak mesec so se pogovarjali o določeni temi, veliko so tudi brali in reševali naloge iz Cicibana. Vsi učenci so uspešno rešili naloge in prejeli Cici pohvalo - posebno diplomu z modrim medvedkom.

V šolskem letu 2012/13 pa je trinajst učencev od 1. do 6. razreda obiskovalo lutkovni krožek. Samostojno so izdelovali lutke ter pripravili predstavo z naslovom Metuljčica. Z njo so sodelovali na marčni prireditvi ter na območnem srečanju lutkovnih skupin v Ormožu. Prejeli so same pohvale ter bili uvrščeni na medobmočno srečanje lutkovnih skupin v Sveti Trojici.

V Veseli šoli je v lanskem šolskem letu nabiralo znanje osem učencev. Na šolskem tekmovanju so prav vsi prejeli bronasto priznanje. Trije učenci: Vid Munda (6. r.), Grega Rubin (7. r.) in Maja Filipič (8. r.) so se uvrstili na državno tekmovanje. Učenci so se odlično odrezali, saj so vsi trije osvojili srebrna priznanja. Vid Munda pa je osvojil tudi zlato priznanje in naziv državnega prvaka, kar mu je bilo podeljeno na zaključni prireditvi Vesele šole v Ljubljani.

Najboljši matematiki na šoli so tudi lani tekmovali za Vegova priznanja. Na šolskem tekmovanju je sodelovalo 58 učencev od 1. do 9. razreda. Bronasto priznanje je osvojilo šestnajst učencev. Najboljši tekmovalci iz 7., 8. in 9. razreda so se uvrstili na področno tekmovanje. Tam so srebrna priznanja osvojili trije učenci, in sicer: Grega Rubin (7. r.) Rok Čurin (7. r.) ter Maja Filipič (8. r.). Grega Rubin je postal prvak med sedmošolci in se je uvrstil na državno tekmovanje, kjer so mu do zlatega priznanja zmanjkale le 4 točke. Bronasto Cankarjevo priznanje je osvojilo 13 učencev od 2. do 9. razreda. Maja Filipič iz 8. ter Ivana Aleksić iz 9. razreda sta se uvrstili na področno tekmovanje in tam osvojili še srebrno Cankarjevo priznanje.

Filip Štamberger (9. r.) in Aljaž Vesenjaj (8. r.) sta se uvrstila na področno tekmovanje iz znanja zgodovine. Filip Štamberger je tam osvojil srebrno priznanje.

Slovensko bralno značko je v minulem letu osvojilo kar 91 učencev. Vsa leta osnovne šole je bralo pet devetošolcev - zlatih bralcev: Ivana Aleksić, Karmen Borko, Nuša Borko, Patrik Škvorc in Jaka Valenko. Prejeli so spominska priznanja in knjižne nagrade.

Sandra Krajnc (9. r.) se je uvrstila na področno tekmovanje iz znanja angleščine.

Na šolskem tekmovanju iz kemije je sodelovalo šest učencev iz 8. in sedem učencev iz 9. razreda. Pet učencev je doseglo bronasto Preglovo priznanje: Ivana Aleksić (9. r.), Maja Filipič, Lea Masten, Janja Žinko in Nuša Vugirneć (vse iz 8. r.).

Za Proteusova priznanja v znanju biologije je na šolskem nivoju tekmovalo petnajst učencev iz 8. in 9. razreda. Bronasto priznanje sta osvojili Ivana Aleksić in Karmen Borko (obe 9. r.).

Na tekmovanju »Kaj veš o sladkorni bolezni?« je sodelovalo dvanajst učencev iz 8. in 9. razreda. Šest učenk je osvojilo bronasto priznanje, Ivana Aleksić (9. r.) pa je na državnem tekmovanju osvojila še srebrno priznanje.

Po regijskem srečanju mladih raziskovalcev Spodnjega Podravja in Prlekije so se učenke 9. razreda Ivana Aleksić, Sara Mlakar in Sandra Krajnc uvrstile še na državni nivo tekmovanja. Z raziskovalno nalogo »Središki fašenk - tradicija ali sodobna atrakcija?« so si prislužile srebrno priznanje.

Debaterji naše šole so se skozi šolsko leto udeležili več debatnih turnirjev. Izpostavili bi najuspešnejšo debaterko, osmošolko Majo Filipič, ki je na državnem debatnem turnirju prejela priznanje kot četrta najboljša govorka v državi.

Po letu premora smo na naši šoli spet plesali v okviru projekta Šolski plesni festival. Deset deklic od 7. do 9. razreda je pridno vadilo na treningih, kjer so se naučile tri izbrane koreografije. Izvedli smo šolsko tekmovanje in izbrali šest deklet, ki so našo šolo zastopale na področnem tekmovanju. Nika Polak, Ivana Aleksić, Nuša Vugirneć, Špela Kumer, Maja Filipič in Lara Terbut so si v Murski Soboti priplesale ekipno 1. mesto in se tako kot področne prvakinje uvrstile na državno tekmovanje. Ekipni uspeh so dopolnile tri finalistke: Nika Polak s posamičnim 2. mestom, Ivana Aleksić s 3. mestom ter Nuša Vugirneć s 5. mestom. Na državnem tekmovanju v Žirovnici so osvojile ekipno trinajsto mesto.

Zelo aktivni so bili učenci tudi v okviru folklornega krožka in pevskih zborov. Udeleževali so se mnogih prireditev v kraju, revij in nastopov, kjer so prikazali svoje znanje po vložnem delu. Pevski zbor se je udeležil tudi velikega glasbenega dogodka »Zborovski bum« v Mariboru, kjer je v množičnem pevskem zboru pelo 4744 otrok in 332 učiteljev spremljevalcev iz 154 slovenskih osnovnih šol.

V lanskem šolskem letu se je na naši šoli odvijalo zasedanje 23. šolskega otroškega parlamenta na temo »Stiske in radosti odrasčanja«. Udeležili so se ga predstavniki vseh razredov, izbrali pa smo tudi tri predstavnike, ki so našo šolo zastopali na medobčinskem otroškem parlamentu v Ormožu. To so bili Maja Filipič in Aljaž Vesenjaj iz 8. ter Patrik Škvorc iz 9. razreda.

V šolskem letu 2012/13 so učenci sodelovali na več likovnih natečajih. Likovnega natečaja »Pikapolonica pomaga, da je na krožniku bolj zdrava hrana« se je udeležilo devetnajst učencev. Zala Jakl (6. r.) se je uvrstila med nagrajenke, Tina Puklavec (6. r.) in Grega Rubin (7. r.) pa sta prejela priznanje za razstavljeno likovno delo. Likovnega natečaja na temo »Ptice« se je udeležilo sedem učencev in učenk. Tina Puklavec (6. r.) se je uvrstila med nagrajenke tega likovnega natečaja.

V prejšnjem šolskem letu so mladi športniki dosegli nekaj zelo dobrih rezultatov. Poleg velikega števila osvojenih medalj na medobčinskem in področnem tekmovanju sta se dva učenca 9. razreda z odličnimi rezultati uvrstila še na državno tekmovanje. Simon Turk je postal področni prvak v teku na 1000 m, na državnem tekmovanju pa je zasedel 11. mesto. Filip Štamberger pa je srebrno medaljo v teku na 60 m s področnega tekmovanja, nadgradil s finalom na državnem tekmovanju in končnim 6. mestom.

Izbrali smo tudi naj učenca in učenko, naj športnika in športnico ter naj razreda razredne in predmetne stopnje. Pri glasovanju za

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

naj učenko in naj učenca so sodelovali vsi učenci šole, ki so predlagali kandidate, skupnost učencev in pa vsi pedagoški delavci. Izbirali smo med učenci, ki so vsestransko aktivni, se udeležujejo tekmovanj in na njih dosegajo rezultate, so vzornega vedenja – tako do sošolcev in ostalih učencev kot tudi do učiteljev in ostalih delavcev šole.

Za naj učenko šole je bila izbrana devetošolka Ivana Aleksić. Ivana velja za pridno, delovno in uspešno učenko, ki je aktivna na mnogih področjih. Udeležuje se tekmovanj in izvenšolskih dejavnosti, pri katerih dosega lepe rezultate. Ivana pa je tudi prijazna, vljudna in se lepo vede do vseh učencev in zaposlenih na šoli.

Naj učenec šole je v minulem šolskem letu postal devetošolec Filip Štamberger. Filip je učenec, ki poleg uspeha v šoli, dosega uspehe tudi na športnem področju. Filip priskoči na pomoč, ko je potrebno, je vljuden in prijazen tako do sošolcev, mlajših učencev, kot do vseh zaposlenih na šoli. Filip je s svojim vedenjem ter visoko zastavljenimi cilji vzor marsikateremu učencu.

Filip Štamberger je postal tudi naj športnik šole. Bivši devetošolec je vsestranski športnik, ki zmaguje na šolskih tekmovanjih v atletskem šesteroboju (v tekih, skokih in metih). Odigral je odločilno vlogo v šolski nogometni ekipi, ki je osvojila drugo mesto na medobčinskem prvenstvu v malem nogometu in je bil drugi med strelci na istem tekmovanju. Pomembno vlogo je odigral v klubski ekipi velikega nogometa NK Ljutomer, kar zahteva veliko prostega časa za treninge in tekme. Največji uspeh je dosegel letos v šprintu. Zmago je osvojil na medobčinskem prvenstvu v teku na 60 m, bronasto medaljo v štafeti 4 x 100 m. Drugo mesto na področnem prvenstvu v Slovenski Bistrici v teku na 60 m in odličen rezultat mu je omogočil uvrstitev na državno tekmovanje v Kopru. V predteku je še izboljšal rezultat in se uvrstil v finale. Z najboljšim osebnim dosežkom je osvojil šesto mesto v državi v teku na 60 m. Uspeh je še toliko večji, ker je tekkel med osnovnošolci, ki so večinoma trenirani šprinterji. Njegovo športno delo-

vanje je večletno, vztrajno, vsestransko. Filip je spoštoval pravila fair playa, kar vedno bolj cenijo vsi tisti, ki spremljajo šport in delajo s športniki.

Naj športnica je postala Nika Polak. Nika je bivša sedmošolka, ki je tekmovala v atletiki, v rokometu, plesu. Bila je šolska prvakinja v atletskem peteroboju med mlajšimi deklicami, uspešno je tekmovala na medobčinskih prvenstvih v tekih in v skoku v daljino. Zelo rada in uspešno igra roket. Sodelovala je na medobčinskem prvenstvu v ekipi starejših deklet in v mešani ekipi mlajši dečkov, ki smo jo dopolnili z deklicami zaradi majhnega števila mlajših dečkov. Odigrala je zelo opazno vlogo. Najuspešnejša pa je bila Nika v plesu v okviru šolskega plesnega festivala. Izkazala se je na šolskem tekmovanju v hip-hopu, popu in latinu, na področnem tekmovanju v Murski Soboti je osvojila odlično prvo mesto z ekipo in srebrno medaljo posamično. Zmaga ekipe je pomenila uvrstitev deklet na državno prvenstvo v Žirovnici, kjer je bila izjemna konkurenca, nastop pa uspešen. Nika Polak vadi marljivo, rada komunicira s sotekmovalkami, sošolci, drugimi. Ravna v skladu s pravili fair playa. Komisija, ki so jo sestavljali predstavniki razredov predmetne stopnje, je ugotovila, da je Nika po določenih kriterijih med dekleti osvojila največ točk in osvojila naziv športnice leta.

Za naj razred na razredni stopnji je bil izbran 3. razred. Učenci 3. razreda pridno sodelujejo pri pouku, odgovorno opravljajo šolske obveznosti, se lepo obnašajo in pozdravljajo. Med seboj se dobro razumejo, si pomagajo in tvorijo dober in prijeten kolektiv.

Pri izbiri naj razreda na predmetni stopnji smo letos bolj kot dosežke učencev upoštevali vzgojni vidik dela in življenja v razredu. Izbran je bil razred, ki je priden, vodljiv, v katerem vladajo dobri medsebojni odnosi in dobra razredna klima. V izbranem razredu ni bilo izrečenega nobenega vzgojnega opomina. Zaradi vsega naštetega smo za naj razred naše šole v šolskem letu 2012/13 izbrali 7. razred.

Andreja Šut, Valerija Horvat

Zaključna prireditve v šolskem letu 2012/2013

Na središki šoli smo (zaradi vročine) težko pričakovani zadnji šolski dan zaključili v prijetnem in veselem vzdušju.

V pričakovanju pestrega programa s številnimi nastopajočimi smo se zbrali v lepem številu v Sokolani.

Najprej nas je pozdravila ravnateljica Jasna Munda in nam čestitala za še eno uspešno šolsko leto. Skupaj z učiteljico Lidijo Meško Merc sta podelili priznanja in pohvale s tekmovanj našim najboljšim učencem in učenkam, razglasili športnico in športnika šole, naj učenca in naj učenko ter naj razred šole. Nekaj spodbudnih besed nam je izrekel tudi predstavnik staršev Milan Majerič.

Drugi del prireditve je potekal v sproščenem vzdušju. Otroci naše šole so predstavili svoje talente na temo »Vsak ima svoj stil«. Njihove točke je s svojo mimiko in odzivanjem ocenjevala posebna »komisija s stilom« (Boštjan Kuharič, Boštjan Kolbl, Maja

Mrežar Korban). Vsi nastopajoči so bili nagrajeni s pijačo – s Stilom. Uspešno izvedbo nastopajočih so z močnim aplavzom potrdili še obiskovalci prireditve.

Za presenečenje večera so poskrbele učiteljice s solistko Vojko Havlas s pesmijo skupine Abba. Vsi zbrani v dvorani pa smo zaključili zabavni večer s petjem pesmi Dan ljubezni in veselo odšli zasluženim počitnicam naproti.

Prireditve sta uspešno povezovali učenki Sara Mlakar in Ivana Aleksić. Za koordinacijo prireditve sta poskrbeli učiteljici Andreja Šut in Valerija Horvat. Vlogo DJ-a je prevzel Matjaž Hanželič. Za dekoracijo sta poskrbela Bojan Gavez in Darja Hudin.

Vsak od nas ima SVOJ STIL. Včasih je potrebno samo malo spodbude in poguma, da ga izrazimo. Čestitke in zahvala vsem, ki so ga delili z nami.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Tatjana Podgorelec Strelec

Poletje v šoli

V letošnjih počitniških dnevih so si učenci OŠ Središče ob Dravi svoj prosti čas popestrili s številnimi aktivnostmi, ki so se na naši šoli izvajale v okviru projekta Dežela poti do uspeha.

Vrtičkarji so pridno skrbeli za svoj vrt, zalivali rastline in pobirali pridelke, ki so jih potem porabili v kuharski delavnici. Čas smo namenili tudi sproščanju. Zraven šolskega igrišča je nastal igralni park, v katerem je generacija mladih oživila igre, ki se jih spominjajo še naše babice in dedki. Priredili smo tekmovanje v dobrih starih igrah (twisterju, z zamaški, tri v vrsto, človek ne jezi se...) in turnir v kartanju.

Počitnice so pravi čas za navdihe, počitek in neskončno ustvarjanje. Slednjega je bilo v letošnjih počitnicah v izobilju. Učenci so bili v mesecu juliju navdušeni nad zapestnicami iz vrečk, delavnico kvačkanja, izdelavo mozaika, prenovo oblačil ter izdelavo pravljčnih hišk. Največ veselja je bilo na zabavi s karaokami in v večernem kinu.

V avgustu smo nadaljevali z ustvarjalnostjo na več področjih. Preizkusili smo se v trebljenju buč, kuhanju ribezove marmelade, vlaganju bučne solate, izdelavi slik v tehniki Iris Folding. Več dni zapored smo izvedli tudi glasbeni tabor, na katerem smo s prostovoljko leta Marto Gregorc izdelovali stara glasbila, sami smo izdelali piščalke, z Milanom Bratušem smo se podali v svet harmonike, Lucija Pocrnja pa nas je popeljala v svet petja.

Nikakor nismo pozabili na uživanje v naravi, kar nekaj časa smo namenili pohodništvu in skrbi za ptice.

Pestro dogajanje se nadaljuje tudi v novem šolskem letu, ko se v okviru dvanajstih aktivnosti že veselimo novih izzivov.

Antonija Filipič in Violeta Orešnik, učiteljci prvega razreda

Prvi šolski dan srediških prvošolčkov

Drugega septembra je prag naše šole prestopilo 16 prvošolčkov. V šolo so sicer prihajali že v preteklem šolskem letu, saj je njihov oddelek vrtca gostoval v šolskih prostorih, zato se tukaj že počutijo domače. Pa vendar je ta dan bil zanje in tudi njihove starše nekaj posebnega. Na šoli smo se potrudili, da bi ga ohranili v čim lepšem spominu, zato smo jim pripravili topel sprejem.

Zbrali smo se v šolski jedilnici, skoraj dve uri pozneje kot ostali učenci. Najprej je vse prisotne pozdravila ravnateljica šole Jasna Munda. Učencem je zaželela uspešno učenje in dobro počutje v šoli, staršem pa dobro sodelovanje s šolo. Dobrim željam se je v svojem nagovoru pridružil tudi župan Jurij Borko. Učence in starše sta pozdravili še učiteljci Antonija Filipič in Violeta Orešnik.

Nato je sledil kulturni program, ki so ga pripravili učenci razredne stopnje. Za začetek so na instrumente, ki so jih naredili sami, z igrali pesmico, ustvarjeno posebej za prvošolčke. Sledili sta recitaciji in ples učenek drugega razreda. Nato pa so si prvošolčki ogledali igrice Lili in Bine gresta prvič v šolo. Lili in Bine sta prikupni čebelici, le-ti nas bosta v šolskem letu spremljali v naših učbenikih in delovnih zvezkih ter pri delu nasploh.

Preden pa so otroci postali čisto ta pravi učenci, je bilo treba prehoditi simbolično pot do šole. In seveda pravi šolar nosi torbo na rami. Ko so otroci premagali ovire na poti, jim je ravnateljica podelila priznanje, da so čisto zares postali učenci središke šole. Župan jih je razveselil z lepo knjigo, učiteljica pa jih je opremila še z rumeno rutico in lutko čebelice, ki jih bo spremljala v šolo.

Sledilo je fotografiranje. Nato pa so učenci z učiteljicama sledili čebelicam na steni in poiskali pot v učilnico, starši

pa so prislunili napotkom in navodilom šolske svetovalne delavke.

Učenci so si ta čas z zanimanjem ogledali svojo učilnico, se predstavili in naučili pesmico, s katero so se predstavili staršem. Z učiteljico Violeto so se nato poigrali v telovadnici, starši pa so med tem prislunili navodilom policista, ki jih je spomnil, kaj vse morajo storiti za otrokovo varnost v prometu. Nekaj navodil za lažji začetek šolskega leta je podala tudi razredničarka.

In kot se za »praznik« spodobijo, je na koncu sledilo še posebno presenečenje, okusna torta in prijetno druženje.

Vsi zaposleni na šoli želimo, da bi učenci vedno radi prihajali v šolo, da bi bili v njej zadovoljni in da bi stkali pristne prijateljske vezi. Učiteljci Antonija in Violeta se bova trudili za to in se veseliva dela z novimi središkimi učenci.

Alojzija Lukner

Naše srečanje

Srečali smo se sošolke in sošolci, ki smo leta 1953 končali osnovnošolsko izobraževanje. Šestdeset let – pomembni jubilej – ki ga je vredno obeležiti. To smo bili prva generacija učenek in učencev na središki šoli po drugi svetovni vojni, ki je končala osnovno šolanje z malo maturo po nižji gimnaziji.

Bilo nas je dvajset. Stiskali smo se v majhnem razredu, kabinetu, ki je bil namenjen učiteljem, ker je bila šola skorajda premajhna za veliko število otrok. V letu 1953 je bilo vpisanih okrog 370 učencev. Malice v šoli nismo imeli, prinesli smo si jo od doma. Tudi garderobnih omarič in copat nismo poznali. Vse šolske ure smo bili v čevljih, dostikrat v mokrih. Vsi oddaljeni smo ob slabem vremenu premagovali grdo

pot, ki je bila neprijazna posebno pozimi. Vrhnja oblačila smo obesili kar na obešalnike v razredu. A bili smo zadovoljni.

Tokratno srečanje pa je bilo drugačno kot slovo od osnovne šole pred šestdesetimi leti.

Pred lepo urejenim prenovljenim šolskim poslopjem nas je sprejela ravnateljica OŠ Središče ob Dravi Jasna Munda, hčerka našega žal že umrlega sošolca. Po krajši predstavitvi, smo si ogledali prostore šole in ob tem seveda uživali. Prijetno urejena notranjost, učilnice, kabineti in vsi pripomočki, ki so potrebni za boljše učenje so velika pridobitev. Veseli smo, da je tako, le otrok je premalo za tako veliko šolo! Danes je več kot polovica manj šolarjev kot leta 1953. To je žalostno. No, pa naj bo tako kot je, upajmo pa, da se bo tudi to sčasoma spremenilo.

Preden smo zapustili šolsko dvorišče, smo se postavili še pred fotografski objektiv, da bomo imeli spomin na naše »biserno« srečanje. Čeprav v zrelih letih, že babice in dedki, smo še dobrega spomina in tudi zdravja. Naj še dolgo ostane tako.

V preteklih letih so nas žal zapustili trije sošolci in ena sošolka. Tokratnega srečanja pa se niso udeležili še trije bivši sošolci, tako da nas je bilo le trinajst.

Po tem »obveznem delu«, ogledu šole in »šolskem kramljanju« smo nadaljevali veseli del našega srečanja v gostišču Veselko. Po nekaj urah zanimivega klepeta smo si rekli: »Nasvidenje čez pet let.«

Lidija Lukman

Doživeli smo del EuroBasketa v Sloveniji

Učitelj Matjaž nas je v četrtek povprašal, ali bi šli na evropsko prvenstvo v košarki v Celje. Zastonj, nič ne bo potrebno plačati. Kako? Se šali? Nas poskuša pretentati? Ja, ja, ja... Smo bili navdušeni tako učenci 6., 7., 8. in 9. razreda kot učitelji. Veliko si nas je želelo ogledati kakšno tekmo, pa nismo našli pravih poti do vstopnic.

Pa je bilo res! Na OŠ Središče smo dobili petdeset vstopnic za dve tekmi v soboto, 7. septembra 2013. Ogledali smo si tekmi Španija : Češka in kasneje Hrvaška : Poljska. Tekmovanje smo si lahko ogledali v okviru projekta Popestrimo šolo.

V enem dnevu smo napolnili avtobus, tudi soglasja za udeležbo ni pozabil tistega dne noben učenec! Spremljevalke smo bile tri učiteljice Lidije, pa učiteljici Ivica in Andreja ter kuharica Majda.

Z avtobusom smo se pravočasno pripeljali v Celje. Pred vhodom so nas presenetili strogi varnostni ukrepi: sendviči, pijača, čipsi in še druge dobrote iz naših nahrbtnikov bi morale v kontejnerje za smeti. Prosim? Ne, sendvičev pa ne... In smo jih zložili (vsaj nekateri) poleg kontejnerjev. Po prvi tekmi so nas dobrote tam tudi čakale. Na žalost pa ne več po drugi tekmi.

Dvorana Zlatorog in navijaško vzdušje sta nas prevzela. Hitro smo postali del glasnih navijačev, v drugi tekmi nas je večina bučno navijala za Hrvaško... Navijaške rekvizite, ki so si jih sedmošolci priigrali v nagradni igri z metanjem košarkarskih žog na koš, so do konca tekme popolnoma uničili, tudi marsikateri glas je iz minute v minuto pešal.

Zabavni so bili trenutki z Lipkom - maskoto tekmovanja. Odneseš je nahrbtnik, se usedeš v naročje naši učiteljici, drugi učiteljici je celo zmasiral stopala... Vsi smo opazovali njegove domislice in bil nam je zelo všeč s svojimi vragolijami.

Med odmorom so tudi naši šolarji sodelovali v nagradni igri z metanjem majhnih žogic v zaboj, za mikrovalovko, za mamiče... Kako bi pečico spravili domov? Ni bilo potrebe...

Tekmi sta se končali in čakala nas je nočna vožnja proti domu. Žeja pa je bila tako huda, da smo morali med potjo poskrbeti za vodo. Vzdušje v avtobusu je bilo približno tako glasno kot v dvorani, čutilo se je še vedno veliko neizkoriščene otroške energije. Še za eno navijanje, za tekmo Slovencev...

Za zelene lasulje je poskrbelo središko podjetje Štamberger, d.o.o. Hvala!

Blaž Sunko, Skupina FABRIKA, raziskave in razvoj, d.o.o., Ljutomer

Projekt daljinskega ogrevanja na lesno biomaso v Središču ob Dravi

Občina Središče ob Dravi je v letošnjem letu postala članica EkoEnergetske skupnosti Prlekija, ki je usmerjena v povezovanje preleških občin v modelno pokrajino z namenom izkoriščanja lokalnih obnovljivih virov energije ter spodbujanja decentralizirane energetske (samo)oskrbe. Lokalno dostopni obnovljivi viri energije namreč predstavljajo eno izmed ključnih področij, ki jih želimo v prihodnosti sistematično izkoriščati v občini Središče ob Dravi. Zato smo v občini Središče ob Dravi začeli aktivno razvijati projektno idejo vzpostavitve sistema daljinskega ogrevanja na lesno biomaso (DOLB). Gre namreč za projekt, ki ob primerni zasnovi ustvarja velike pozitivne učinke (nizka cena ogrevanja in priprave sanitarne tople vode, dodatne možnosti zaslужka lokalnim kmetovalcem in lastnikom gozdov) za zelo širok krog občanov (gospodinjstva, podjetja in javne ustanove).

Sistem daljinskega ogrevanja na lesno biomaso Poelfing Brunn na avstrijskem Štajerskem, ki s toplotno energijo oskrbuje 52 objektov

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Primer inštalirane toplotne podpostaje za večjega porabnika toplotne energije

Tovrstni projekti, ki temeljijo na izkoriščanju lesne biomase, v sosednjih državah že kar nekaj časa predstavljajo prevladujoči način oskrbe s toplotno energijo - tako v manjših lokalnih skupnostih kot tudi v večjih mestih. V naših krajih pa je žal takšna praksa šele v povojih, saj prevladujoči način ogrevanja še vedno predstavlja individualne peči na fosilna goriva (ELKO, zemeljski plin). Temu primerna je tudi seznanjenost in poznavanje možnosti oskrbe s toplotno energijo iz skupnega vira ter učinkov tovrstnega izkoriščanja lokalno razpoložljivih obnovljivih virov energije.

Sistem daljinskega ogrevanja na lesno biomaso je sestavljen iz skupne kotlarne, omrežja za distribucijo toplote ter toplotnih postaj. Središče ob Dravi je okoljsko umeščeno v obliki relativno strnjene naselja, kar je ugodno z vidika načrtovanja omrežja za distribucijo toplotne energije, saj omogoča investicijske prihranke ter manjše izgube pri prenosu energije. Toplota, ki se proizvaja v toplarni, se dovaja porabnikom kot vroča voda prek izoliranega dvocevne sistema. Cevovodi vodijo iz toplarne do oskrbovanih objektov in se imenujejo prenosni sistem. Na lokaciji uporabnika je prenosni sistem povezan s toplotno podpostajo, ki se namesti v kurilnico odjemnika in se priklapi neposredno na obstoječi sistem centralnega ogrevanja v objektu.

Zunanja oskrba s toplotno energijo je v praksi vsaj tako zanesljiva kot samooskrba. Dobavitelj toplotne energije namreč poseduje rezervne kapacitete, ki se aktivirajo v primeru, da glavni biomasni kotel odpove. Napake na toplovodnem razvodu so redke in se jih hitro identificira, saj so vsi sodobni sistemi daljinskega ogrevanja opremljeni z detektorji uhajanja vode. Posamezno odjemno mesto se na daljinski sistem ogrevanja priklapi prek:

izkopa potrebnega jarka in dovoda odvodne in dovodne cevi toplovoda do obstoječe kotlovnice odjemnika (hiše ali industrijskega obrata);

priklapa toplotne postaje (ki za posamezno gospodinjstvo niso večje od 64cm x 80cm x 43cm - do 50kW) na obstoječi sistem ogrevanja v gospodinjstvu;

toplotna postaja omogoča natančno merjenje porabljene toplote - uporabnik plača samo končno energijo, ki jo je dejansko porabil, ter omogoča tako ogrevanje kot pripravo sanitarne tople vode za posameznega uporabnika prek toplotnih izmenjevalcev. To pomeni, da sta vodni sistem daljinskega ogrevanja in vodni sistem internega ogrevanja uporabnika med seboj strogo ločena.

Prednosti oskrbe s toplotno energijo iz sistema daljinskega ogrevanja na lesno biomaso so za končnega porabnika številne:

manjši investicijski stroški (toplotna postaja je občutno cenejša od investicije v individualni sistem ogrevanja) in manjši stroški oskrbe s toplotno energijo;

velika zanesljivost oskrbe (ni tveganja izpada oskrbe s toplotno energijo zaradi okvare individualnega vira ogrevanja);

varno obratovanje in enostavno vzdrževanje (ni stroškov vzdrževanja individualne peči ter dimnikarskih storitev);

strokovno nadziranje in upravljanje;

prihranek prostora, pri odjemalcih ni kotlov in lokalnih emisij škodljivih snovi;

zelen način ogrevanja, ki je prijazen do okolja;

najudobnejši način ogrevanja.

Projekt želimo načrtovati tako, da bo vhodna surovina v največji mogoči meri zagotovljena iz lokalnih virov, saj je tudi naša občina zelo bogata z lesno biomaso. Na ta način se hkrati zmanjšujejo tudi transportni stroški ter onesnaževanje, do katerega prihaja posredno, pri transportu lesa do obrata. V primeru realizacije projekta bo v okviru samega sistema daljinskega ogrevanja organizirana tudi odkupna točka za lesno biomaso. Na ta način bo vsem zainteresiranim lastnikom gozdov in agrikulturnih ter vinogradniških površin, na katerih nastajajo primerni viri biomasne surovine, omogočena neposredna prodaja lesne biomase. Odjemniki toplotne energije bodo obenem lahko opravili plačilo porabljene energije prek prodaje lesne biomase na odkupni točki.

V tabeli je prikazana tudi primerjava investicije v nov sistem ogrevanja ter letni stroški ogrevanja za posamezno gospodinjstvo (z oceno letnih potreb gospodinjstva 20MWh). Tabela odraža ključne prednosti oskrbe s toplotno energijo prek daljinskega ogrevanja na lesno biomaso za gospodinjstva - nizka investicija in nizka cene oskrbe s toploto brez dodatnih zahtev po upravljanju oskrbe z energentom in vzdrževanju.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

ENERGENT	INVESTICIJA	LETNI STROŠEK OGREVANJA	SPECIFIKE
Kurilno olje (ELKO), kondenzacijski kotel	5.500 €	3.000 €	zelo visoki letni stroški ogrevanja, predviden vsaj 4,3% letni dvig cene energenta
Zemeljski plin, kondenzacijski kotel	5.500 €	2.160 €	5-15% dražje kot mikro DOLB, srednjeročno pričakovan občuten dvig cene energenta, energetska odvisnost
Individualno kurišče lesna biomasa (peleti)	7.000 €	1.640 €	nizki letni stroški ogrevanja, relativno visoka investicija, potreben prostor za zalogovnik
Mikro DOLB	500 €*	1.800 - 2.060 €	nizka investicija, nizka letna cena ogrevanja, stabilna cena ogrevanja, multiplikativni učinki (lokalni odjem energenta, nova delovna mesta...)

*Ob ustreznih velikosti sistema je mogoče ponuditi priklop gospodinjstev na sistem DOLB popolnoma brezplačno.

Z optimalnim razvojem projektne ideje od začetne faze naprej želimo maksimizirati pozitivne učinke tovrstnega projekta. Z ustreznim načrtovanjem je namreč mogoče doseči občutne prihranke glede na oskrbo s toplotno energijo iz fosilnih goriv, doseganje kritične velikosti sistema pa bi lahko omogočilo možnost priklopa zainteresiranih gospodinjstev brez kakršnihkoli stroškov. S tem namenom bomo v bližnji prihodnosti vsem gospodinjstvom poslali vprašalnik, s katerim želimo neposredno od vas pridobiti informacije o vašem mnenju glede projekta daljinskega ogrevanja na lesno biomaso ter potencialne pripravljenosti za priklop na sistem daljinskega ogrevanja v primeru, da bi vam na ta način bil zagotovljen prihranek glede na fosilne energente. Že sedaj pa vas vabimo, da nam sporočite vse morebitne predloge, ideje ali komentarje glede projektne pobude.

Ključni cilj projekta je postaviti temelje za trajnostni razvoj občine Središče ob Dravi, zasnovan na izrabi obnovljivih virov energije, varovanju okolja in izboljšanju kvalitete življenja. Z načrtovanjem projekta daljinskega ogrevanja na lesno biomaso želimo krajnoma omogočiti dostop do učinkovitejše, stabilnejše in cenovno ugodnejše oskrbe s toplotno energijo in tako razbremeniti lokal-

ne prebivalce, ki se soočajo z višanjem cen fosilnih goriv, s tem pa z vedno večjimi stroški energetske oskrbe. Enako velja tudi za poslovne subjekte in industrijske odjemnike, s čimer želimo vzpostaviti pogoje za pospešeno gospodarsko rast občine. Želimo, da Središče ob Dravi v prihodnosti postane model trajnostnega razvoja, po katerem bi postali okoljski vzor, obenem pa tudi energetska popolnoma neodvisna občina.

Kritično oko Sredice

...je opazilo pozabljeno »zelenje« v centru Središča:

Popoldanski počitek dveh prijateljev

Foto: Monika Šavora

Žetev nekoč - foto arhiv Anice Rotar

Andrej Gabrovec

Večer z Žargonovci 2013

Ansambel Žargon, ki je svojo glasbeno pravljico pričel januarja 2010, je v petek dokazal, da ima širok krog zvestih poslušalcev. V nabito polnem šotoru v športnem parku Trate se je zbrala Slovenija v malem, pa tudi lepo število prijateljev s Hrvaške, kar je dokaz, da dobra glasba ne pozna meja. Žargonovci so predstavili svoje lastne skladbe, v goste pa so povabili še: Fante s Praprotna, Prleški kvintet, Dejana Vunjaka, Klapo Lanterna, Navihanke, Okrogle muzikante in Vladimirja Kočiša Zeca. Temperatura v šotoru je naraščala, občinstvo je bilo odlično razpoloženo, kar je nenehno potrjevalo s številnimi bučnimi aplavzi in vriski. Priča smo bili tudi posebnim točkam. Program je na njemu svojstven humoren način povezoval Boris Kopitar. Po koncertu je sledila zabava z Zecom in ansamblom Žargon.

Milena Milosavljević

Sklenitev zakonske zveze

V soboto, 13. julija 2013, sta zakonsko zvezo sklenila mladoporočenca iz Obreža Polona Rotar in Jure Marčec.

Polona in Jure sta si zaželela, da skleneta zakonsko zvezo domačim županom Jurijem Borkom. Župan se je z veseljem odzval njunemu vabilu in je kot uradni pooblaščenec vodil poročni obred.

V imenu Občine Središče ob Dravi in v svojem imenu je mladoporočencema iskreno čestital in jima zaželel veliko sreče na njuni skupni poti.

Alenka Horvat

Letovanje upokoencev v Vodicach

Letos se je petindvajset srediških upokoencev in deset iz Ptuja v začetku meseca septembra odpravilo na letovanje v Vodice pri Šibeniku.

Letovanje smo letos prvič organizirali prek turistične agencije Bonus iz Maribora. Tam so nam priporočili Vodice, saj je mesto eno izmed največjih turističnih centrov hrvaškega Jadrana. Dolge prodnate in peščene plaže in lepo urejeno mesto privlači mnoge turiste. Prav tako pa so Vodice idealno izhodišče za izlete na Kornate, do slapov Krke, Šibenika in v bližnja mesta.

V lepem sobotnem jutru smo se odpravili na pot, z obilico prtljage in tekočimi zeliščnimi »zdravili«
proti morebitni slabosti, manjkali pa niso niti sveži »klimpiči«, s katerimi smo si napolnili želodčke. Peljali smo se v smeri Varaždina, Karlovca in naprej po avtocesti proti morju, kamor smo

prispeli okoli trinajste ure. Tam nas je pozdravilo toplo sonce in pričakalo obilno kosilo. V popoldanskem času pa smo bili že skoraj vsi na plaži, kjer smo v začetku s strahom namočili noge v morje, a ugotovi-

li smo, da sploh ni tako mrzlo, kot so nam napovedovali doma.

Ves teden smo preživeli v dobri družbi, bilo je dosti smeha, sprehodov ob plaži, ob večerih pa je bilo prav živahno na terasi, kjer smo tudi kartali.

Nekateri so odšli na krajše izlete (do slapov Krke, v Šibenik). Kakor je komu bolj odgovarjalo, tako se je odločil.

Kar prehitro je minil teden in že spet je bilo treba spakirati in se odpraviti proti domu. Vendar pa smo se dogovorili, da si naslednje leto, če bomo zdravi, spet privoščimo vsaj teden počitnic, da si napolnimo baterije za dolge hladne dni.

Decembrsko obdarovanje otrok

Občina Središče ob Dravi bo tudi letos zagotovila sredstva za decembrsko obdarovanje otrok od prvega leta starosti do vključno prvega razreda, ki ga organizira vrtec Navihanček pri OŠ Središče ob Dravi.

Starše otrok, ki ne obiskujejo vrtca in so rojeni v letih 2006-2012 ter imajo stalno prebivališče v občini Središče ob Dravi, vabimo, da prijavijo svoje otroke, da bodo decembra obdarovani.

Prijavo oddajte do 10. oktobra 2013 v tajništvo OŠ Središče ob Dravi po e-pošti na naslov os.sredisce-ob-dravi@guest.arnes.si ali po telefonu na št. 719 10 10. V prijavi navedite ime in priimek otroka, datum rojstva in točen naslov.

Vabilo za obdarovanje boste na osnovi prijave prejeli na dom.

OŠ Središče ob Dravi in Občina Središče ob Dravi

NOVO

Geo - Teh Toni Jelovica s.p.

SVETOVANJE NA PODROČJU GEODEZIJE IN GRADBENIŠTVA

Tel.: 041 443 140
E-mail : geo-teh1@siol.net

INŽENIRING ZA PODROČJE GRADBENIH IN DRUGIH UPRAVNIH STORITEV

PROJEKTIRANJE
hiš
poslovnih stavb
gospodar. poslopij
komunalnih objektov

NEPREMIČNINE
posredovanje nakup-prodaja

GEODETSKE STORITVE
ureditve mej
parcelacije
evidentiranje stavb
geodetski načrti
zakoličbe
evidentiranje GJI

KJE

V r a z o v a u l. 12, 2270 O r m o ž

(v priložju stavbe Ljudske univerze)

Vrtnine Kranjčec

GEODENIČNI

Prodaja sveže zelenjave

Tel.: 031 399 103
Fax: 021719 12 00
e-mail: vrtninekranjec@gmail.com

DOMAČI PIŠČANCI PERUTNINSKA KLAVNICA

SEVER

Miran SEVER s.p.

Šalovci 42
2277 Središče ob Dravi
Tel.: 02/7191-394
GSM: 041 724-363

Božidar Borko s.p.
 telefon: 02 719 05 93
 prenosni telefon: 031 59 94 30
 e-naslov: rupert.bozo@siol.net

pri Rupertu
 Slovenska cesta 53, 2277 Središče ob Dravi
 www.sredica.si

FOTO LAZAR

Fotografiranje
 za dokumente
 in ostale storitve

Obrež 48
 tel.: 02/ 719 11 59

Denis Raušl s.p.
 Poštna ulica 5, 2277 Središče ob Dravi
 GSM: 031 584 958, E-pošta: denis.rausl@frko.si

- MOBITEL in SIOL sklepanje in podaljšanje naročin
- nakup mobilnih telefonov, MOBI, Instant internet ...
- potrošni material (kartuše, tonerji, ...)
- prodaja računalnikov, prenosnikov, audio-video in računalniške opreme
- ureditev žičnih in brezžičnih omrežij
- čiščenje virusov in trojanskih konjev
- reševanje izgubljenih podatkov iz diskov

hp invent **lenovo** **SAMSUNG**

Projektiranje in inženiring,
 Boštjan ZOREC s.p.
 Godeninci 2a
 2277 SREDIŠČE OB DRAVI
 Tel.: 031 / 379 - 485

IZDELAVA VSEH VRST PROJEKTNE DOKUMENTACIJE!!

PO ZELO UGODNIH CENAH VAM NUDIMO IZDELAVO NASLEDNJE PROJEKTNE DOKUMENTACIJE ZA VSE VRSTE OBJEKTOV:

1. IZDELAVA IDEJNE ZASNOVE OBJEKTOV (IDZ),
2. IZDELAVA PROJEKTOV ZA PRIDOBITEV GRADBENEGA DOVOLJENJA (PGD),
3. IZDELAVA PROJEKTOV ZA IZVEDBO (PZI),
4. IZDELAVA PROJEKTOV ZA RAZPIS (PZR),
5. IZDELAVA PROJEKTOV IZVEDENIH DEL (PID),
6. IZDELAVO 3D VIZUALIZACIJ ZA POTREBE NAROČNIKOV

Kontakt:

ATBiro, projektiranje in inženiring, Boštjan ZOREC s.p.
GODENINCI 2A
2277 SREDIŠČE OB DRAVI
 Tel.: 031 / 379 - 485
 E-mail: atbiro.projektiranje@gmail.com

FRIZERSKI SALON SANDRA

MOŠKO, ŽENSKO, OTROŠKO STRIŽENJE,
 BARVANJE, PRAMENI, TRAJNE ...

Naročila na tel. 041 / 873 - 311

SE PRIPOROČAMO !!

DELOVNI ČAS:

PONEDELJEK – PETEK: 8 – 18 h

SOBOTA: 7 – 12 h

NEDELJA in PRAZNIKI : ZAPRTO

FRIZERSKI SALON

ALEKSANDRA ŽERJAV s.p.

Slovenska c. 55, 2277 SREDIŠČE OB DRAVI

SANDRA

izvajajo naslednja dela:

- čiščenje in odmaševanje kanalizacijskih cevi,
- čiščenje studencev,
- obrezovanje krošenj dreves do višine 10 metrov,
- polnjenje bazenov,
- pranje asfaltnih površin in ploščadi.

KONTAKT: 041/587-676 ali 040/241-866

Se priporočamo!

Servis

Munda s.p.

Damjan Munda
Slovenska cesta 23
2277 Središče ob Dravi
tel: 02 719 00 26, mobi: 041/ 587 - 676

- Servis vozil
 - Popravilo in vzdrževanje motornih vozil
 - Prodaja in montaža pnevmatik
 - Profesionalni CHIP TUNING
 - Avtoelektrika, avtoelektronika
- Menjava olja že od 65 EUR dalje!

Kmečka sirarna in predelava mesa

PERC

Tel.: 031 479 612
031 284 702
Vodranci 27, obrat Kog 44
2276 Kog
www.enpajs.si
slavko.perc@gmail.com

Frizerski Studio Moni

Žensko, moško in otroško striženje
Barvanje las in pramenov
Fen-frizure in svečane pričeske
Trajne in vodne ondulacije
Ličenje s kozmetiko CARLO BAY

Monika Kocuvan, s.p.

Šolska ul. 21, Središče ob Dravi
GSM: 041-880 174, Tel: 02/719 01 24
E-mail: friz.studio.moni@gmail.com

kemøn

ITALIAN HAIR FASHION

Hvala za vaše zaupanje, se priporočamo!

Za zdrave lase! Nova Fibra

Močnejši in odpornejši,
bolj enakomerno čvrsti,
svetleči, voljni in
vitalni lasje.

Več na:

www.frizerski-studio-moni.si

				Avtor: Jože Borko	OPERETA	DEBELO SUKNO ZA LOVSKE OBLEKE	INDONE- ZIJSKI OTOK SEVERNO OD TIMORJA	BIZMUT	KREPELCE, OKLEŠČEK	SVETLO RJAV, DO 5 cm DOLG PAJEK	NIZOZEM. NOGO- METNI KLUB
				SLABOST (KNJIŽ.)							
				POLICIST							
				SLOVENSKI ARHITEKT MIHEVC				DALJŠE ČASOVNO OBDOBJE			
				KRATICA ZA NEKD. DINAR				REKA V AVSTRJI			
ITALI- JANSKI KIPAR, UTEMEL- JITELJ FUTURIZMA (MARINO)	VELIKO NASELJE	DRUGO NAJVEČJE MESTO V EGIPTU	NEKD. FR. SMUČAR (MICHEL)				SANJE, SPANEC				RIMSKI BOG LJUBEZNI
			VODNI »KROJAČ«				ČASTILEC SATANA				
						VERSKA LOČINA					
						KAMNINA, GNAJS					
POLET, VNEMA					SKRIVNOST- NA SVETA POSODA, GRAAL				EVA MOŠKON		
									BIBLIJSKI PRVI MOŠKI		
SPOLNOST, EROTIKA					VAS NAD BAŠKO GRAPO				VZDEVEK GLASBE- NIKA ALEŠA KERSNIKA		
					KONCERT- NA DVORANA						
TONE KUNTNER			AVSTRAL- SKI MEDVEDEK						DARILO		
			VAS V POSOČJU						ZIVLIJENJ- SKA TEKOČINA		
TRAVNIŠKA IN MOČVIR- SKA RASTLINA					AŠKER- ČEVA PESEM					SREDOZ. ZACIMB- NICA, DOBRA MISEL	GRŠKI POLITIK (ANTONIS)
					MESTO V EKVATOR. GVINEJI						
Težje besede: AIKEN, ASHTON, NSOKO	AMERIŠKI PISATELJ (CONRAD)						PRAVOSL. CERKVENA PESEM				
	ZVEZDA V OZVEZDJU VOLAR						MINIST. EU (CATH- RINA)				
GERMAN. PLEMENA SASOV, ANGLOV IN JUTOV									RADJI		
									KRAJ PRI KRŠKEM		
RENE DESCAR- TES			CELŌTA (FILOZOFSKO)						GLAVNO MESTO ITALIJE		
			PASTOREK VORANČE- VE JAMNICE						KRATKE SPODNJE HLAČE		
ZNAK ZA MNOŽENJE					KATHARINE HEPBURN			ISLANDSKA PRIPOVED			
					MONGOL- SKI POGLAVAR			SMUČIŠČE NA ŠVEDSKEM			
ŠTRLEČE OKENCE NA STREHI				ŠPORTNIK NA KOTALKAH							
				SOLMIZA- CIJSKI ZLOG							
PTICA IZ DRUŽINE ROPARIC					ITALIJAN. NOVI NARKA IN PISATELJI- CA FALLACI						
OKOLIŠ, PODROČJE					STADION V BUDIM- PEŠTI				SREDIŠČE VRTENJA		

Rešitev križanke - geslo iz osenčenih polj prepisite na dopisnico in jo pošljite do 30. 11. 2013 na naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi. Srečni izžrebanec prejme darilni paket vrhunskih vin.

SREDICA je glasilo Občine Središče ob Dravi. Člani uredništva: Zdenka Dogša – odgovorna urednica, Jasna Munda – pomočnica urednice, Zlatka Marčec, Andreja Resman, Danica Žerjav, Samo Žerjav. Lektoriranje: Majda Tkalec. Grafični prelom: Boris Prelog. Tisk: Ptujška tiskarna d.o.o. Ptuj. Naklada: 800 izvodov. Naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki na urednistvo@sredisce-ob-dravi.si. Fotografijo na naslovnici je posnela Zdenka Dogša, ISSN 1855-7511.